Κυθήριοι,

Ἡ νῆσος σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφῆστε τὰ μεσαιωνικὰ χωριά σας, κατεβῆτε εἰς τὸ παράλιον καὶ κτίσατε ἐκεῖ μίαν νέαν καὶ σύγχρονον πόλιν. Κατεβῆτε εἰς τὸ Διακόφτι, τὸν τόπον τοῦ ἀσφαλοῦς μέλλοντος. Μὴ σᾶς παραπλανήσουν ἄλλαι σκέψεις.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣ. ΑΘΗΝΩΝ
Α. Μ. 3038

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ καλυτέρα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἠμπορεῖ ν' ἀποκτήση κανεὶς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηνεκοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγήσεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγη ὅσον δήποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶναι».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' ∴ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 7 (ΣΤΟΑ) ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ∴ ΜΑΡΤΙΟΣ 1960—ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1

ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Μὲ τὸ θάρρος τὸ ὁποῖον μοῦ παρέχει ἡ παλαιά μου ἰδιότης ὡς κατ' ἐπανάληψιν βουλευτοῦ Κυθήρων, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη Νομάρχου εἰς τοὺς μεγαλυτέρους Νομοὺς τῆς Χώρας, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὴν παροῦσαν, καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὴν προσέξητε.

Τὸ περιεχόμενον της εἶναι ἀληθινὴ ἱστορία ἡ ὁποία μοιάζει σὰν παραμύθι ποὺ δὲν θὰ νανουρίση, ἀλλὰ θὰ προκαλέση θλιβερὰς ἐντυπώσεις εἰς κάθε Ἕλληνα ποὺ ἀγαπᾶ τὴν πατρίδα του, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν βλέπη κυβερνωμένην ἀπὸ χρηστοὺς καὶ εὐσυνειδήτους δημοσίους ἄνδρας καὶ ὑπαλλήλους.

Ἡ νῆσος μας, κ. πρόεδρε, τῆς ὁποίας τὸν χάρτην βλέπετε παραπλεύρως τοῦ τίτλου τῆς ἐφημερίδος μας, φθίνει συνεχῶς καὶ ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν.

Τὰ χωριά μας μετεβλήθησαν εἰς ἐρείπια. Ἡ γῆ μας ἔπαυσε ν' ἀποδίδει διότι μένει ἀκαλλιέργητος. Οἱ κάτοικοί μας ἀπὸ δεκαπέντε χιλιάδας ποὺ ἠριθμοῦντο ἄλλοτε περιωρίσθησαν εἰς ἓξ ἢ καὶ ὀλιγωτέρας χιλιάδας. Οἱ ἀγρόται μας ἐπτώχυναν καὶ ἀποζοῦν ἀπὸ τὸ ὀλίγον ἔλαιον ποὺ παράγει ἡ νῆσος, καὶ αἱ δύο κωμοπόλεις μας, ἡ πρωτεύουσα Κύθηρα ἢ καὶ ἄλλως καλουμένη Χώρα, καὶ ἡ ἑτέρα Ποταμός, φθίνουν συνεχῶς μέχρις οὗ σβύσουν τελείως.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἡ ὁποία ἤρχισεν ἐμφανιζόμενη ἀπὸ τεσσαρακονταετίας καὶ πλέον, ἐνετάθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Διὰ τοῦτο, καὶ πρὸ τοῦ κινδύνου νὰ ἐρημωθῆ τελείως ἡ νῆσος μας, ὑπέδειξα εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἐρειπουμένων χωρίων νὰ κατέλθουν εἰς τὴν παραλιακὴν θέσιν Διακόφτι ἡ ὁποία ἔχει ἄπειρα πλεονεκτήματα, καὶ νὰ δημιουργήσουν ἐκεῖ μίαν νέαν καὶ σύγχρονον πόλιν. Ἀλλὰ περὶ τούτου θὰ ὁμιλήσω κατωτέρω ἐκτενέστερον.

Διὰ τὸν ἴδιον ὅμως σκοπόν, διὰ τὴν δημιουργίαν δηλαδὴ μιᾶς νέας πόλεως εἰς τὸ Διακόφτι, εἶχον πρὸ ἑκατονταετίας ἀσχοληθῆ καὶ οἱ παλαιότεροι Κυθήριοι κινηθέντες ἀπὸ διαφορετικώτερα τῶν σημερινῶν αἴτια. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Διακοφτίου δὲν ἀρχίζει ἀκριβῶς ἀπὸ ἐμέ, κ. πρόεδρε.

Ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1838 ὁπότε ὁ Γερουσιαστὴς Κυθήρων εἰς τὴν Ἰόνιον Βουλὴν Μαχαιριώτης ἐζήτησεν ἀπὸ αὐτὴν δι' ὑπομνήματός του ν' ἀναγνωρίση τὸ Διακόφτι ὡς λιμένα, καὶ νὰ παράσχη τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς τοῦτο ἔργων.

Τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τοῦ Μαχαιριώτη ἠκολούθησαν καὶ ἄλλαι ἐνέργειαι ἀπὸ ὅλους τοὺς κατόπιν βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς τῆς νήσου τῶν ὁποίων ἡ γνώμη ἦτο ὁμόφωνος γιὰ τὸ Διακόφτι.

Ὅταν βραδύτερον ἡ νῆσος μας ἡνώθη μὲ τὴν Ἑλλάδα, ὁ βουλευτὴς Κυθήρων Γ. Παναγιωτόπουλος ἐφρόντισε νὰ ἱδρυθῆ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς πλέον Κυβερνήσεως ἕνας συνοικισμὸς εἰς τὸ Διακόφτι, νὰ καταρτισθῆ σχέδιον ρυμοτομίας αὐτοῦ, καὶ νὰ κατασκευασθῆ ἐκεῖ ἕνας λιμενοβραχίων.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ

Πράγματι, Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1871, ἱδρύθη ὁ συνοικισμὸς εἰς τὸ Διακόφτι, καὶ διετάχθη ὁ Λοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ Μεταξᾶς νὰ μεταβῆ εἰς Κύθηρα, νὰ καταρτίση τὸ σχέδιον ρυμοτομίας τοῦ συνοικισμοῦ, καὶ νὰ ὑποβάλη τὴν ἔκθεσίν του.

Συγχρόνως πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτὰς ἱδρύετο καὶ ἕνας Οἰκοδομικὸς Συνεταιρισμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἔσπευσαν νὰ μετάσχουν πλεῖστοι κάτοικοι τῆς νήσου μας καὶ νὰ κτίσουν τὰ πρῶτα σπίτια εἰς τὸ Διακόφτι.

Ὁ Παναγιωτόπουλος μετὰ τὰς ἀ- [illegible] ἐνεργείας του ἐφρόντισε καὶ [illegible] τὴν κατασκευὴν τοῦ Λιμενοβραχίονος. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν μετέβη εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Σμύρνην ἔνθα διεβίουν πλεῖστοι Κυθήριοι, καὶ διενήργησεν ἔρανον μεταξὺ τούτων. Καὶ ὅταν συνέλεξε τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν ἐπέστρεψεν εἰς τὰ Κύθηρα καὶ ἐπεμελήθη ὁ ἴδιος τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμενοβραχίονος εἰς τὸ Διακόφτι. Τὴν κατασκευὴν συνέτρεξαν καὶ πολλοὶ κάτοικοι τῶν χωρίων ἐθελοντικῶς καὶ προθύμως, ὁ δὲ λιμενοβραχίων ὑφίσταται μέχρι σήμερον καὶ μάλιστα ἐπεξετάθη πρὸ τριετίας δαπάναις συμπολίτου μας.

Μετὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῶν ἀγώνων καὶ τῶν φροντίδων διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς παραλίας Διακοφτίου, τί νομίζετε, κ. πρόεδρε, ὅτι ἐπηκολούθησε;

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΦΟΔΡΩΝ ΔΙΕΝΕΞΕΩΝ

Ὁ λοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ Μεταξᾶς ὑποβάλλων εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἔκθεσίν του περὶ Διακοφτίου ρητῶς καθώριζεν εἰς αὐτὴν τ' ἀκόλουθα: «ΤΟ ΔΙΑΚΟΦΤΙ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΟΡΙΖΕΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ».

Ἔχω εἰς χεῖρας μου κ. πρόεδρε, ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς τοῦ Μεταξᾶ διασωθὲν εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ τότε βουλευτοῦ Κυθήρων Παναγιωτοπούλου ὅστις ἦτο συγγενής μου, ἐκ τῆς ἐκ πατρὸς μάμμης μου ἥτις ἦτο ἀδελφή του.

Καὶ ἡ ἔκθεσις αὐτὴ τοῦ Μεταξᾶ μὲ τὴν προαναφερθεῖσαν περικοπὴν της περὶ Διακοφτίου, ἐπέπρωτο νὰ γίνη ἀφορμὴ δημιουργίας σφοδροτάτων τοπικῶν ἐρίδων καὶ τοπικιστικῶν διενέξεων, συνεχιζομένων ἀτυχῶς μέχρι σήμερον.

Πρῶτοι, ὡς ἦτο φυσικὸν νὰ συμβῆ, ἐξηγέρθησαν οἱ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης μας. Φοβηθέντες οὗτοι τὴν ἀπώλειαν τῆς πρωτευούσης των διὰ τῆς μεταθέσεώς της εἰς τὸ Διακόφτι, ἤρχισαν ἕναν ὕπουλον, συνεχῆ καὶ ἀδιάλλακτον ἀντιδραστικὸν ἀγῶνα, πρὸς ματαίωσιν διὰ παντὸς μέσου πάσης προσπαθείας, διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς παραλίας Διακοφτίου. Καὶ τὸν ἀγῶνα των αὐτὸν ηὐνόει ἡ κρατοῦσα τότε ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴ κατάστασις.

Ἀφ' ἑτέρου οἱ παλαιοὶ χρηστοὶ βουλευταί, τῆς νήσου καὶ θερμοὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ Διακοφτίου, Μαχαιριώτης, Μόρμορης, Παναγιωτόπουλος, Πανάρετος, Μπαρμπαρρηστρατηγός Πάνος Κορωναῖος καὶ Στέλιος Κασιμάτης ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, εἶχον πρὸ πολλοῦ ἀποθάνει.

Τούτων διατηρῶ πληθώραν ἐπιστολῶν πρὸς τὸν Παναγιωτόπουλον γιὰ τὸ Διακόφτι, τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις θ' ἀπετέλει φωτεινὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐποχῆς των. Διότι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δὲν ἦσαν μόνον τίμιοι, ἀλλὰ καὶ θερμοὶ καὶ εἰλικρινεῖς πατριῶται φροντίζοντες διὰ τὴν πρόοδον τῆς πατρίδος των.

Ὁ Κορωναῖος εὑρισκόμενος ἐν Παρισίοις ὡς ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως, ὡς ὑπέγραφεν, ἔγραψε τὸ 1857 ἕνα φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Aperçu sur l'avenir de la Grèce», τὸ ὁποῖον ἀφιέρωσεν εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ Ἕλληνα βαρῶνον Σίμωνα Σίνα, υἱὸν τοῦ Γεωργίου Σίνα δωρητοῦ τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας μας, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε βραδύτερον τὴν βάσιν τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Μετὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ἀνεφάνη τὸ 1890 εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα τῶν Κυθήρων ὁ Σπυρίδων Στάης καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν καὶ ἐκ τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου μας καταγόμενος.

Ὁ Στάης βουλευτὴς Κυθήρων ἐπὶ μίαν συνεχῆ τριακονταετίαν, φονεὺς ἐν μονομαχίᾳ τοῦ βουλευτοῦ Χατζηπέτρου, ὑπῆρξεν ἀδίστακτος ὑπηρέτης τῶν χειροτέρων μεθόδων τῆς πολιτικῆς φαυλότητος. Ὑπεστήριζε μετὰ φανατισμοῦ τοὺς πολιτικοὺς φίλους του, καὶ κατεδίωκε μετὰ πάθους τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους. Ἄνθρωπος λοιπὸν τοιούτου χαρακτῆρος ἦτο ἑπόμενον, ὑπακούων καὶ εἰς τὰς παραινέσεις τῶν Χωραΐτῶν, νὰ διαγράψη τὸ Διακόφτι ἀπὸ κάθε δι' αὐτὸ φροντίδα του.

Ἂς μοῦ ἐπιτραπῆ, κ. πρόεδρε νὰ παραθέσω ἐδῶ ἐν συντομίᾳ ἕνα ἐπεισόδιον χαρακτηριστικὸν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ πολιτικοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς ὅστις, εἶχε διαφθείρει μὲ τὰς πράξεις του τὸν χρηστὸν χαρακτῆρα τῶν κατοίκων μας, καὶ ἐκράτησε τὴν νῆσον εἰς τριακονταετῆ ὀπισθοδρομικότητα.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Στάη καὶ μάλιστα τῇ συνεργασίᾳ του, ἐχειροτονήθη ὡς Ἐπίσκοπος Κυθήρων, ὁ ἐξ Ἀραχώβης Εὐθύμιος Καβαθᾶς πρὸς πλήρωσιν τῆς ἐπὶ δεκαετίαν τότε χηρευούσης ἐπισκοπικῆς ἕδρας τῆς νήσου.

Ἐλαχίστας ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὴν ἕδραν του ὁ Ἐπίσκοπος ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Στάην ἕνα κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα τεσσάρων φίλων του μὲ τὴν ἀξίωσιν νὰ χειροτονηθοῦν ἱερεῖς διὰ τὰ χωριά των.

Ὁ Ἐπίσκοπος ἠρεύνησεν, ὡς εἶχε καθῆκον, διὰ νὰ μάθη ποῖα προσόντα εἶχον οἱ φίλοι ἐκεῖνοι τοῦ Στάη διὰ νὰ γίνουν ἱερεῖς καὶ ἔμαθεν, **ὅτι ὁ ἕνας εἶχε δοσοληψίες μὲ τὴν Δικαιοσύνην ὡς λαθρέμπορος, ὁ ἄλλος ἦτο ἁλιεὺς καταδιωκόμενος ὡς ἁλιεύων διὰ δυναμίτιδος, ὁ τρίτος ἦτο προαγωγὸς γυναικῶν, καὶ ὁ τέταρτος λεμβοῦχος μὲ παρελθὸν ἀθλιέστατον.**

Καὶ τότε ὁ Ἐπίσκοπος ἀπήντησεν εἰς τὸν Στάην ὅτι ἠρνεῖτο νὰ χειροτονήση ἱερεῖς τοὺς φίλους του. Ὁ Στάης ὀργισθεὶς ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ἡ ὁποία προσέβαλε τὴν ὑπόληψιν τῶν τεσσάρων «διαπρεπῶν» συμπολιτῶν του, ὑπεκίνησε τὴν ἀποστολὴν ἀναφορῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον μὲ διαφόρους ἐναντίον τοῦ Ἐπισκόπου κατηγορίας βάσις τῶν ὁποίων ἦτο ἡ κατηγορία ὅτι προεκλήθη μεγάλη ἀναταραχὴ εἰς τὴν νῆσον ἀπὸ τὸ ἄστοχον δῆθεν μέτρον τοῦ Ἐπισκόπου, νὰ περιορίση τὴν πληθώραν τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὰ διάφορα χωριὰ αἱ ὁποῖαι εἶχον καταστῆ μέσα ἀργυρολογίας καὶ καταχρήσεων.

Ἀποτυχὼν ὅμως ὁ Στάης νὰ ἐκδιώξη διὰ τῶν ἀναφορῶν τὸν Ἐπίσκοπον, διενοήθη, γενόμενος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, νὰ καταργήση διὰ Νόμου τὴν Ἐπισκοπὴν Κυθήρων ὥστε νὰ ἐπετυγχάνετο καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις ἐξ αὐτῶν τοῦ Ἐπισκόπου.

Τὴν πρόθεσιν αὐτὴν τοῦ Στάη ἐματαίωσεν ἡ ὁμόθυμος ἐξέγερσις **τῶν ἁπανταχοῦ Κυθηρίων καὶ σφοδροτάτη κατ' αὐτοῦ δημοσιογραφικὴ ἐπίθεσις. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος με**τέφερεν ἐκ τῆς πρωτευούσης τὴν ἐπισκοπικὴν ἕδραν του εἰς τὸν Ποταμὸν εἰς τὸν ὁποῖον, τῇ συνδρομῇ τῶν ἁπανταχοῦ Κυθηρίων, ἀνήγειρε λαμπρὸν ναὸν εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ὁποίου, ὅταν ἀπέθανε καὶ ἐτάφη.

Τέλος ἡ φαυλοκρατικὴ ἐκείνη περίοδος τοῦ Στάη παρῆλθεν καὶ ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου του, τεραστίας σημασίας πολιτικὰ γεγονότα ἐξελίχθησαν διὰ τὸ Ἔθνος μας. Εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν τῆς Χώρας εἶχεν ἐμφανισθῆ ἡ δυναμικὴ καὶ πατριωτικὴ μορφὴ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ὁποίου ἔπνευσεν ἄνεμος ἀνορθώσεως **καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐβάδισεν σταθερῶς εἰς τὴν δόξαν, τὴν τάξιν, τὴν ἰσονομίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην. Καὶ ὅταν ἱδρύθη ὑπ' αὐτοῦ τὸ κόμμα τῶν Φι**λελευθέρων, ἐνετάχθην καὶ ἐγὼ εἰς αὐτό, ὑπακούων εἰς τὰς ἐσωτερικὰς παρορμήσεις μου καὶ τὰς ριζοσπαστικὰς παραδόσεις τῆς οἰκογενείας μας. Ἦτο ριζοσπάστης ὁ Παναγιωτόπουλος ἐπὶ ἔτη βουλευτὴς καὶ Γερουσιαστὴς Κυθήρων, καὶ ὄχι καταχθόνιος, ὡς ὠνομάζοντο οἱ Ἀγγλόφιλοι τῆς νήσου, καὶ ἠγωνίσθη σθεναρῶς ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα ὁμοῦ μὲ τοὺς ἄλλους ἑπτανησίους πατριώτας.

Τότε λοιπὸν καὶ ἐγὼ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1920 μετέβην εἰς τὰ Κύθηρα διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τοὺς οἰκείους μου.

Ἡ ἐπίσκεψίς μου ἐκείνη μ' ἔκαμε ν' ἀντιληφθῶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου μας διετέλουν εἰς ἀναστάτωσιν καὶ εἰς ἀγωνίαν προερχομένην ἀπὸ τὰς κυκλοφορούσας παντοειδεῖς φήμας περὶ ματαιώσεως τῶν ἐκλογῶν, καὶ περὶ στρατιωτικῶν πραξικοπημάτων, φήμας τὰς ὁποίας ἐνέτεινον οἱ πύρινοι προεκλογικοὶ λόγοι τῶν **ὑποψηφίων βουλευτῶν τῶν ἀντιβενιζελικῶν κομμάτων καὶ αἱ ὕβρεις των κατὰ τοῦ Βενιζέλου τὸν ὁποῖον ἀπεκάλουν προδότην!**

Ἀλλ' ὁ Βενιζέλος ἦτο ἴνδαλμα διὰ τοὺς Κυθηρίους. Εἶχε δὲ ἀποθεωθῆ ἀπὸ αὐτοὺς ὅταν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1911 κατῆλθεν εἰς τὰ Κύθηρα διὰ νὰ παραστῆ εἰς τὰ ἐν Ποταμῷ ἐγκαίνια τοῦ μνημείου τοῦ ἥρωος τῶν Κρητικῶν ἐπαναστάσεων στρατηγοῦ Πάνου Κορωναίου. Ἄλλως τε ὁ Βενιζέλος εἶχε καὶ στενοὺς οἰκογενειακοὺς δεσμοὺς μὲ τὰ Κύθηρα ἐκ τῆς πρώτης συζύγου του ἥτις ἦτο Κυθηρία.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐκείνας τοῦ 1920 μετέσχε καὶ ὁ Σπυρίδων Στάης ὡς ἀντιβενιζελικὸς ὑποψήφιος. Οἱ προεκλογικοὶ λόγοι του ἀντηχοῦν ἀκόμη πενθίμως εἰς τὰ ὦτα τῶν παρευρεθέντων κατ' αὐτοὺς καὶ ἐπιζώντων συμπολιτῶν μου. Ἦσαν λόγοι περιφρονήσεως καὶ μίσους κατὰ τοῦ Βενιζέλου, περιεῖχον δὲ καὶ ψευδεῖς καὶ παραπλανητικὰς πρὸς τὸν λαὸν ὑποσχέσεις μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἀποστρατεύσεως τοῦ στρατεύματος τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ὥστε νὰ ἐπέστρεφον καὶ τὰ παιδιὰ τῶν Κυθηρίων εἰς τὰς οἰκογενείας των!

Ἐπειδὴ δὲ ἡ παραπλανητικὴ αὐτὴ ὑπόσχεσις ἦτο ἐπικίνδυνος μ' ὅλον ὅτι ψευδής, ἠναγκάσθην τότε καὶ ἐγὼ ποὺ ἤμην μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν τοῦ Στάη νὰ μετάσχω διὰ πρώτην φορὰν εἰς πολιτικὸν ἀγῶνα, καὶ ν' ἀντικρούσω αὐτὸν ἐνώπιον ἑκατοντάδων κατοίκων, οἵτινες εἶχον προσέλθει εἰς τὴν κατ' ἔτος καὶ τὴν 11ην Μαΐου τελουμένην πανήγυριν πρὸς ἑορτασμὸν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου πολιούχου τῆς νήσου μας. Εἰς τὴν ἀντικρουσίν μου ἐκείνην τοῦ Στάη κατηγόρησα αὐτὸν ὡς ἀσκοῦντα ἀγυρτικὴν πολιτικὴν ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους, καὶ κατέληξα μὲ τὴν σύστασιν πρὸς τοὺς συμπολίτας **μου νὰ ἐπρόσεχον πολὺ ὅταν θὰ ἐψήφιζον, διότι ἡ τυχὸν ἀπώλεια τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων θ' ἀπέβαινεν ὡς ὁ Βενιζέλος ἐφοβεῖτο** καὶ προέλεγε, συμφορὰ διὰ τὸ Ἔθνος.

Καὶ αἱ ἐκλογαὶ ἔγιναν, ὁ Στάης καταψηφίσθη διὰ πρώτην φορὰν καθ' ὅλην τὴν τριακονταετῆ βουλευτίαν του εἰς τὰ Κύθηρα, τὸ δὲ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἀπέβη κατὰ τοῦ Βενιζέλου. Ὡς γνωστὸν ὁ Βενιζέλος ἀπῆλθεν τότε ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ μὲ ὅλας τὰς καταστρεπτικὰς διὰ τὸ Ἔθνος μας συνεπείας.

Η ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΜΟΥ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ἡ ἀπώλεια τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων ἠνάγκασε καὶ ἐμὲ νὰ παρατείνω τὴν διαμονήν μου εἰς Κύθηρα. Τοῦτο ἦτο καὶ ἡ ἀξίωσις τῶν φίλων μου οἵτινες εἶχον ἀποθαρρυνθεῖ ἐκ τῆς τροπῆς ποὺ ἐλάμβανεν ἡ πολιτικὴ κατάστασις εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐσκέπτοντο ν' ἀναχωρήσουν ἐκ τῆς νήσου δι' Αὐστραλίαν παρασύροντες καὶ πολλοὺς ἄλλους κατοίκους μας.

Καὶ ὄντως! Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης δύναται νὰ λεχθῆ, ἤρχισεν οὐσιαστικῶς νὰ διαγράφεται εἰς τὸν ὁρίζοντα, δειλὰ - δειλὰ κατ' ἀρχάς, διὰ νὰ καταστῆ σὺν τῷ χρόνῳ ἐντονωτέρα, καὶ ἡ ἐρήμωσις τῆς νήσου μας.

Τὰ σπίτια ποὺ ἐγκατέλειπον οἱ μετανάσται ἤρχισαν ἐρειπούμενα, οἱ ἀγροί των, νὰ μετατρέπωνται εἰς χέρσους καὶ πετρώδεις χώρους, ἡ οἰκονομικὴ κίνησις συνεχῶς νὰ μειοῦται, τὰ τραπεζιτικὰ γραφεῖα νὰ κλείουν τὰς πύλας των, καὶ ὁ φόβος τοῦ ἀγνώστου μέλλοντος νὰ κυριαρχῆ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν κατοίκων.

Πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς εὑρεθεὶς ἐθεώρησα καθῆκον μου νὰ παράσχω τὴν βοήθειάν μου εἰς τὴν νῆσον.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐμελέτησα ἐπισταμένως τὴν ὅλην κατάστασιν αὐτῆς καὶ ἐβεβαιώθην ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ τελεσφορήση οἱαδήποτε προσπάθεια πρὸς συγκράτησιν τῶν κατοίκων, κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι μοὶ ἐδίδετο μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ὠθήσω αὐτοὺς πρὸς μίαν νέαν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωήν. Νὰ τοὺς ὠθήσω πρὸς τὸ παράλιον ὅπως ἀκριβῶς εἶχον σκεφθῆ καὶ εἶχον ἐπιδιώξει οἱ πατέρες μας ταλαιπωρημένοι καὶ ἀπελπισμένοι ἀπὸ τὴν πτωχείαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ ἐδάφους.

Χωρὶς λοιπὸν νὰ χάσω καιρὸν ἤρχισα προπαγανδίζων τὴν σκέψιν μου αὐτὴν διὰ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἐκδοθείσης «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» καὶ ὑποστηρίζων τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας παραλιακῆς πόλεως εἰς τὴν πρόσφορον πρὸς τοῦτο τοποθεσίαν Διακόφτι.

Οὕτω ἐπανῆλθον μοιραίως εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Παναγιωτοπούλου καὶ τῶν ἄλλων βουλευτῶν Κυθηρίων, ὁμοϊδεατῶν καὶ συνεργατῶν του, πρὸς ἀξιοποίησιν τοῦ Διακοφτίου καὶ ἀνάδειξιν αὐτοῦ εἰς ἐπιλιμένιον κέντρον τῆς νήσου μας.

Εἰς τὸν νέον αὐτὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἤρχισα δὲν περιορίσθην εἰς μόνην τὴν παρακίνησιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν κατοίκων νὰ κατέλθουν εἰς τὸ παράλιον, ἀλλ' ἐπεδόθην καὶ εἰς ἔμπρακτον δρᾶσιν. Ὡς πρώτην μου μέριμναν, ἔταξα τὴν κατασκευὴν μιᾶς ὁδοῦ ἐκκινούσης ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς νήσου πρὸς τὸ Διακόφτι τὴν ὁποίαν δὲν ἐσκέφθησαν

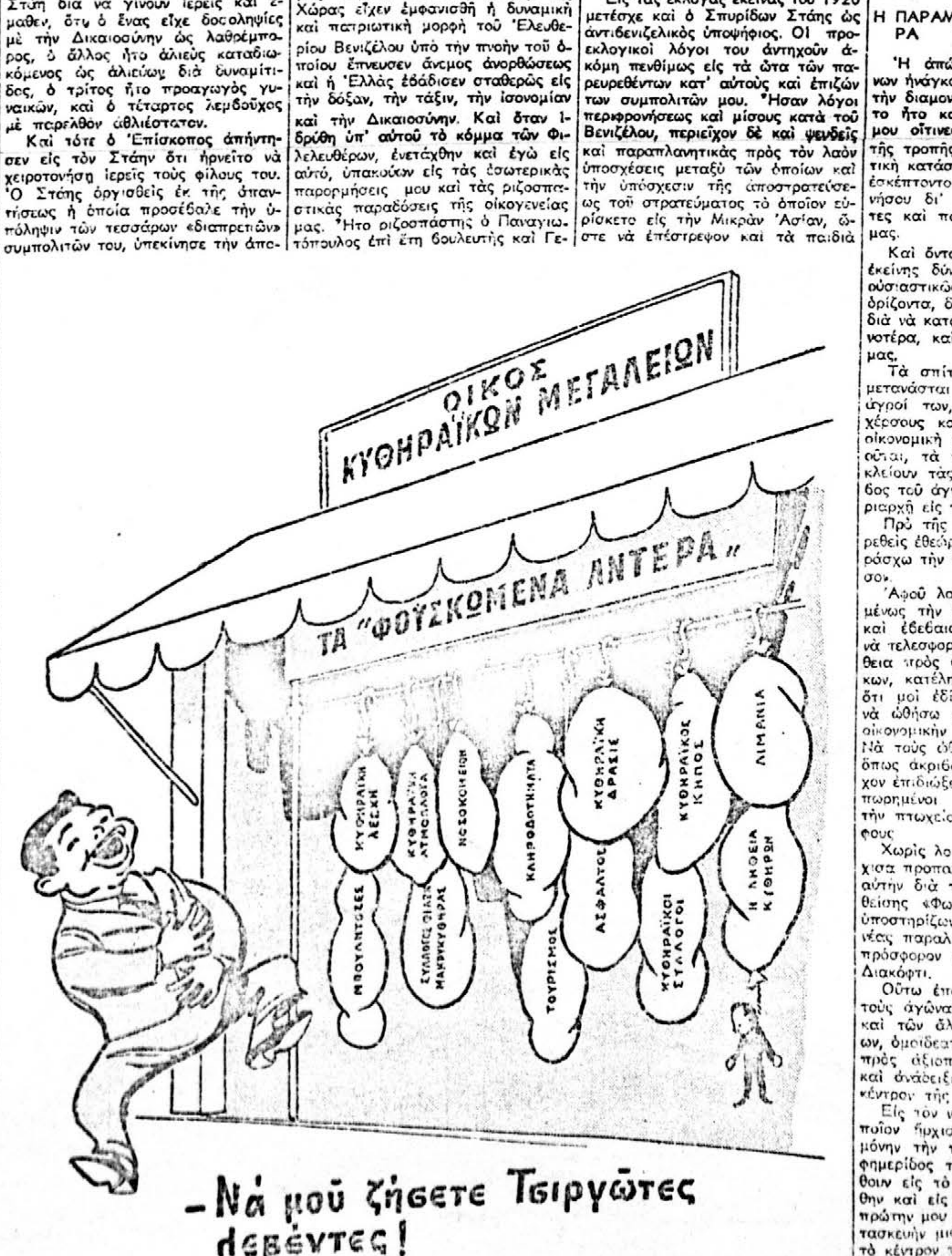

ἴσως οἱ πατέρες μας περιορισθέντες εἰς τὴν μὲ τὸ Διακόφτι ἐπικοινωνίαν διὰ μονοπατίων, ἢ καὶ ἂν τὴν ἐσκέφθησαν ἀνέμενον πρῶτον τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἱδρυθέντος ἐπισήμως συνοικισμοῦ των εἰς τὸ Διακόφτι, διὰ νὰ τὴν κατασκευάσουν.

Καὶ ἡ εὐκαιρία διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς παραλειφθείσης ὁδοῦ μοῦ ἐδόθη εὐθὺς μετὰ τὴν κατὰ δικτατορικὸν τρόπον διάλυσιν ὑπὸ τοῦ Παγκάλου τῆς ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1924 προελθούσης Βουλῆς εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐγὼ μετεῖχον ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Κυθήρων.

Χωρὶς λοιπὸν νὰ χάσω χρόνον, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐκείνης ἀνεχώρησα διὰ τὸ Πόρτ - Σαΐδ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκεῖθεν πρὸς Αὐστραλίαν πρὸς διενέργειαν ἐράνου μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων πολυαρίθμων Κυθηρίων.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐσχημάτισα μίαν Ἐπιτροπὴν ἐκ φίλων Κυθηρίων οἵτινες θὰ ἐφρόντιζον κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου διὰ τὴν ἀποστολὴν μηχανικοῦ εἰς Κύθηρα πρὸς χάραξιν καὶ κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ Διακόφτι.

Εἰς τὴν Αὐστραλίαν διὰ νὰ φθάσω ἔκαμα τριάκοντα ὅλας ἡμέρας. Ἡ θάλασσα ἦτο ἤρεμος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου μου καὶ ὅσον ἐπλησίαζον εἰς τ' Αὐστραλινὰ παράλια ἐλάμβανον διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τοῦ πλοίου σωρείαν τηλεγραφημάτων συμπολιτῶν ἐξ Αὐστραλίας οἵτινες ἐχαιρέτιζον τὴν μετάβασίν μου εἰς τὴν μακρυνὴν ἐκείνην ἤπειρον, μὲ θερμὰς λέξεις.

Ἡ ἐξήγησις τῶν τηλεγραφημάτων ἐκείνων ἦτο εὐνόητος διότι τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοὺς θριαμβευτικοὺς πολέμους της, καὶ τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν πολιτικὴν ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου εἶχε τεραστίως ἀνυψωθῆ εἰς ὅλας τὰς Ἠπείρους, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τῶν διαβιούντων εἰς αὐτὰς Ἑλλήνων, ἐγὼ δὲ ἤμην φιλελεύθερος καὶ ὀπαδὸς τοῦ Βενιζέλου. Ἡ ἀποστολὴ τῶν τηλεγραφημάτων ἐκείνων προεκάλει ἀληθῆ συγκίνησιν.

Τέλος ἐκ τοῦ διενεργηθέντος εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἐράνου ἀπεκόμισα δύο χιλιάδας διακοσίας χρυσᾶς λίρας Ἀγγλίας μέρος τῶν ὁποίων ἀπέστειλα τηλεγραφικῶς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ποὺ εἶχα εἰς τὸν Πειραιᾶ καταρτίσει διὰ νὰ φροντίσῃ ἀμέσως τὸ ἔργον της πρὸς κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ

Ὅταν τὸ 1927 ἐπέστρεψα ἐξ Αὐστραλίας, ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ εἶχεν ἀρκετὰ προχωρήσει, διότι συνέτρεχον οἰκειοθελῶς αὐτὴν καὶ πολλοὶ κάτοικοι τῶν πλησίον χωρίων.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ συλλεγὲν ἐκ τοῦ ἐράνου ποσὸν δὲν ἐπήρκει διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν πλήρως τῆς ὁδοῦ, ἀνεχώρησα ἐκ νέου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ δὴ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς βουλευτὴς διὰ δευτέραν φορὰν ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1928, πρὸς διενέργειαν ἐράνου μεταξὺ καὶ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων πολυαρίθμων Κυθηρίων. Ἐκ τοῦ ἐράνου ἐκείνου ἀπεκόμισα δέκα χιλιάδας δολλαρίων, διὰ τῶν ὁποίων ἀποπερατώθη ἡ ὁδὸς τελείως. Τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ εἶναι 16 χιλιόμετρα, ἐκκινεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν Ποταμὸν χωρίου Ἀρωνιάδικα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ συγκοινωνιακὸν κόμβον διότι ἐξ αὐτοῦ διέρχεται ἡ κεντρικὴ ὁδὸς τῆς νήσου ἡ ἑνοῦσα τὸν Ποταμὸν μὲ τὴν πρωτεύουσαν.

Εἰς τὸ Διακόφτι ἐν μέσῳ συρροῆς πλήθους κατοίκων ἐξ ὅλης τῆς νήσου μας ἐτελέσθησαν πανηγυρικῶς τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁδοῦ μετ' Ἁγιασμὸν ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Κυθήρων καὶ εἶτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δωροθέου καὶ πολλῶν ἱερέων.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἁγιασμοῦ τὰ συγκεντρωθέντα εἰς τὸ Διακόφτι αὐτοκίνητα ἐκινήθησαν διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ Διακοφτίου πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου ἐν μέσῳ παραληρήματος καὶ ἐπευφημιῶν τοῦ λαοῦ τοῦ συγκεντρωθέντος ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς νήσου.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΝΕΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Εὑρισκόμεθα ἤδη εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 1933 καθ' ἣν ἐκλεγεὶς διὰ τρίτην φορὰν βουλευτὴς Κυθήρων, ἐξηκολούθησα τὰς ἐνεργείας μου γιὰ τὸ Διακόφτι.

Ὑπέβαλλον διαφόρους αἰτήσεις εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τὰ δυνάμενα, ὡς ἐκ τῶν ἁρμοδιοτήτων των, νὰ ἐπιληφθοῦν τῆς ὑποθέσεως Διακοφτίου, καὶ συνήντων ὄχι μόνον ἄρνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐχθρότητα τῶν ὑπαλλήλων των. Διότι, ἁπλούστατα ἡ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ Διακοφτίου, εἶχεν ἁπλώσει τεχνηέντως παντοῦ τοὺς πλοκάμους της. Δύο μόνον χαρακτηριστικὰ ἐκ τῶν πολλῶν θὰ παραθέσω εὐθὺς κατωτέρω:

Διακόσιοι τριάκοντα κάτοικοι (ἀρ. 230) τῶν κοινοτήτων Μυτάτων, Ἀρωνιαδίκων καὶ Φρυλιγκιανίκων, ἀπηύθυνον ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1948 κοινὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως, Διεύθυνσιν Χωροταξίας Προγράμματος, περὶ ἱδρύσεως οἰκισμοῦ ἐν τῇ παραλιακῇ θέσει Διακόφτι. Ἡ αἴτησις αὐτὴ ἐπρωτοκολλήθη εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ Ὑπουργείου ὑπ' ἀριθ. 220,077)6.7.48.

«Ἡ ἵδρυσις οἰκισμοῦ καὶ λιμένος εἰς τὸ Διακόφτι, ἀνέφερεν ἡ αἴτησις, εἶναι παλαιότατος πόθος τῶν κατοίκων τῆς νήσου μας χρονολογούμενος ἀπὸ τοῦ 1858 ἀφ' ἧς διάφοροι ἐξέχοντες Κυθήριοι ἐφρόντισαν νὰ τὸν πραγματοποιήσουν. Ἐὰν δὲ μέχρι σήμερον δὲν ἐπετεύχθη, τοῦτο προῆλθεν ἐκ λόγων ὄχι μόνον τοπικῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ γενικοτέρων τοιούτων, καὶ κυρίως ἐκ τῶν ἀπασχολήσεων τοῦ Κράτους μας μὲ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ γεγονότα, μὲ τὴν ξενικὴν κατοχὴν κ.λ.π., κ.λ.π.».

«Σήμερον ὅμως, συνεχίζει ἡ αἴτησις τῶν κατοίκων, ὁπότε διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως, καὶ τῆς Δημιουργίας εἰδικῆς Διευθύνσεως, τὸ Κράτος ἐπιλαμβάνεται καὶ μελετᾶ τὰ χωροταξικὰ προβλήματα τῆς Χώρας μεθοδικῶς, καὶ μόνον μὲ ἐπιστημονικὰ κριτήρια, ἐπανερχόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ζωηροῦ πόθου μας, καὶ ζητοῦμεν ὅπως βοηθηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Κράτους ὄχι μόνον εἰς τὴν συγκοινωνιακὴν μας διασφάλισιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν νέου οἰκισμοῦ —παραλιακοῦ— εἰς τὴν καταλληλοτέραν ἐν τῇ νήσῳ μας τοποθεσίαν, ἐξαίρετον ἀπὸ ἀπόψεως κλίματος, καὶ μὲ πλοῦτον ὑδάτων. Οὕτω δὲ ἐλπίζομεν, ὅτι θ' ἀνακοπῇ καὶ τὸ τρομερὸν ρεῦμα τῆς μεταναστεύσεως τὸ ὁποῖον ἀπειλῇ νὰ ἐρημώσῃ τελείως τὴν νῆσον μας.

Διὰ πάντα τ' ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεσθῆτε καὶ ἐγκρίνητε τὴν ἵδρυσιν οἰκισμοῦ ἐν τῇ προαναφερθείσῃ παραλιακῇ τοποθεσίᾳ Διακόφτι εἰς ἣν πάντες ἡμεῖς ἤμεθα πρόθυμοι νὰ κατοικήσωμεν».

Εὐπειθέστατοι οἱ αἰτοῦντες.

Κατόπιν τῆς αἰτήσεως αὐτῆς τῶν κατοίκων ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀνοικοδομήσεως ἐξέδωκε τὴν κατωτέρω ἀπόφασιν ἣν καὶ παραθέτωμεν ὁλόκληρον, καὶ ἀκριβῶς ὡς ἔχει:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ

Ἀθῆναι τῇ 17 Αὐγούστου 1948
Ἀριθμ. Πρωτ. 225.155)1968
Ἀριθμ. Μεμβρ. 344.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Ἀνοικοδομήσεως

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὸν Α.Ν. 873)1946 «Περὶ συστάσεως Ὑφυπουργείου ὑπὸ τὸν τίτλον Ὑφυπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως».

2) Τὸ Ν.Δ. 96)11.9.46 «Περὶ ἐκτελέσεως τῶν Ἔργων Ἀνοικοδομήσεως τῆς Χώρας».

3) Τὸ Ν.Δ. 424)21.10.47 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α. Ν. 873)46 περὶ συστάσεως Ὑφυπουργείου ὑπὸ τὸν τίτλον Ὑφυπουργεῖον Ἀνοικ)εως».

Ἀποφασίζομεν

Συνιστῶμεν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν πλήρη χωροταξικὴν μελέτην τῆς νήσου Κυθήρων καὶ ἰδιαίτερα τὸν καθορισμὸν τῆς θέσεως ἀνοικοδομήσεως νέου οἰκισμοῦ ὡς ἐπιλιμενίου κέντρου.

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην θὰ μετάσχουν οἱ κάτωθι:

1ον. Ὁ Περ)κὸς Δ)ντὴς Ἰωάννης Καψαλόπουλος.

2ον. Ὁ Δ)ντὴς Γεωργίας Νομοῦ Ἀττικῆς ἢ ὁ ὑπὸ τούτου ὁρισθησόμενος ἀναπληρωτής του.

3ον. Ὁ παρὰ τῇ Δ)νσει Γεωργίας τῆς καθ' ἡμᾶς Ὑπηρεσίας Χρ. Σοφρᾶς.

4ον. Ὁ γεωλόγος τοῦ Ὑπουργ. Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Γεώργιος Ἀρώνης.

5ον. Ὁ παρὰ τῇ Δ)νσει Χ--Π Ἀρχιτέκτων Ι. Ἀντωνόπουλος.

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις θὰ βαρύνουν τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΔΗΜ ΛΟΝΤΟΣ
(Τ. Σ.)

Κοιν)σις:
1) Ὑπουργεῖον Γεωργίας Δ)νσιν ἐποικισμοῦ.
2) Δ)νσιν Γεωργίας Νομοῦ Ἀττικῆς Ἐνταῦθα.
3) Δ)νσιν ΑΓ--ΑΣ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ.
4) Δ)νσιν ΙΙ--Μ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ.
5) Δ)νσιν Γ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ.
6) Δ)νσιν Π παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ.
7) ΣΤ Ἐπιθεώρησιν Ἀν)δομήσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ.
8) 11ην Ἐπιθεώρησιν Ἀν)δομήσεως Τρίπολιν.
9) Τομέα Ἀν)δομήσεως 113 Καλάμας.
10) Ἰωάννην Καψαλόπουλον παρὰ τῇ Δ)νσει Χ--Π (2).
11) Χρῆστον Σοφρᾶν παρὰ τῇ Δ)νσει Γ (4).
12) Γεώργιον Ἀρώνην παρὰ τῷ Ὑπ. Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (3).
13) Ἰωάννην Ἀντωνόπουλον παρὰ τῇ Δ)νσει Χ--Π (4).
14) Τμῆμα κινήσεως προσωπικοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ.

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω καταρτισθείσης Ἐπιτροπῆς, κλιμάκιον μόνον αὐτῆς κατῆλθεν εἰς Κύθηρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κατελθοῦσα εἰς Κύθηρα μετέβη καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Τί ἐκεῖ ἔκαμε, καὶ πῶς ἐνήργησε, δὲν ἐγένετο γνωστόν. Γνωστὸν μόνον εἶναι ὅτι ἀφοῦ παρέμεινεν ἐπὶ τινας ἡμέρας εἰς Χώραν ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν της μετέβην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως διὰ νὰ πληροφορηθῶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐν Κυθήροις ἐργασίας της, καὶ ἐκεῖ συνήντησα τὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Χρ. Σοφρᾶν ὅστις ἦτο ἐκ τῶν μεταβάντων εἰς Κύθηρα ὃν καὶ ἠρώτησα ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς μελέτης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν τῶν ζητημάτων ἅτινα καθόριζεν ἡ Ὑπουργικὴ ἀπόφασις. Καὶ ὁ ὑπάλληλος ἐκεῖνος ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου προοιμίου μοὶ ἀπήντησεν:

--Μὰ δὲν ἔχετε σεῖς ἐκεῖ κάτω ἀνάγκην λιμένος! Ἔχετε τὸ Καψάλι. Ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ τελωνεῖον μὲ μεγάλη κίνησιν, καὶ μὲ ἐπαρκεῖ ἔσοδα, καὶ ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε πολλὰ πράγματα!

Ἔμεινα κατάπληκτος ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν αὐτήν, καὶ ἔσπευσα νὰ τοῦ παρατηρήσω ὅτι εἶχεν ἐσφαλμένας πληροφορίας γιὰ τὸ Καψάλι. Διότι τὸ τελωνοσταθμαρχεῖον τῆς Ἁγίας Πελαγίας εἶχε τριπλάσια καὶ τετραπλάσια ἔσοδα ἀπὸ τὸ τελωνεῖον Καψαλίου τὰ ὁποῖα ἀπερρόφα ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Καψαλίου δι' ἰδίας της ἀνάγκας, καὶ ὅτι σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐπιτροπῆς των εἰς Κύθηρα δὲν ἦτο ἡ ἐξέτασις τῶν ἐσόδων τοῦ Καψαλίου, ἀλλ' ὁ καθορισμὸς νέου οἰκισμοῦ ὡς ἐπιλιμενίου κέντρου τῆς νήσου μας."

Προσέθεσα δὲ εἰς τὸν ὑπάλληλον αὐτόν, ὅτι ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ διαμαρτυρηθῶ ἐξ ὀνόματος τῶν κατοίκων μας καὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀνοικοδομήσεως, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ καταγγείλω τὴν ἐκτροπὴν τῆς εἰς Κύθηρα μεταβάσης Ἐπιτροπῆς ἐκ τῆς ἐντολῆς τὴν ὁποίαν ἔλαβε, καὶ ὡς μεροληπτήσασαν ἐπὶ θέματος ἀφορῶντος ζωτικοτάτας ἀνάγκας τῶν Κυθήρων.

--Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὑπεύθυνος γι' αὐτό!

Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ ὑπαλλήλου ἐκείνου ὅστις προφανῶς, εἶχε φιλοξενηθῆ πλουσιοπαρόχως μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοὺς Χωραΐτες, καὶ ἐδιδάχθη ὅτι ἔξω ἀπὸ τὸ Καψάλι καὶ τὴν πρωτεύουσαν, δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος κόσμος ἄξιος προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος εἰς τὰ πτωχὰ Κύθηρα.

Τοιουτοτρόπως ἐποδοπατήθη ἡ αἴτησις 230 κατοίκων τῆς νήσου μας Ἑλλήνων πολιτῶν, δικαιουμένων κάποιας στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ τὸ ἐπίσημον Κράτος μας, καὶ κατηρρακώθη μία ἀπόφασις ἑνὸς Ἕλληνος Ὑπουργοῦ ἀπὸ τὴν ἀχαρακτήριστον συμπεριφορὰν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

ΑΙ ΕΣΩΘΕΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Τὸ ἕτερον παράδειγμα τῶν ἀντιδράσεων κατὰ τοῦ Διακοφτίου εἶναι τὸ ἀκόλουθον, χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο τῆς ἀμαθείας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς διαφθορᾶς των ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐμπάθειαν.

Τέσσαρες πρόεδροι κοινοτήτων τῆς νήσου, μὴ ἐκπροσωποῦντες κἂν τοὺς κατοίκους ὡς μὴ ὑπ' αὐτῶν ἐκλεγέντες ἀλλὰ διορισθέντες ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κομματικοὶ δοῦλοι τῆς ἑδρευούσης εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας πολιτικῆς φαυλοκρατίας, ἀπηύθυνον ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1949 διαφόρους ἀναφορὰς πρὸς τὰς κεντρικὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, πρὸς Ὑπουργούς, βουλευτάς, τὸν Νομάρχην καὶ πρὸς σωματεῖα ἀκόμη ἐναντίον τοῦ Διακοφτίου.

«Τὸ Διακόφτι, ἀνέφερον εἰς αὐτάς, εἶναι τοποθεσία ὀρεινὴ κατὰ τὸ πλεῖστον, τελείως ἀκατοίκητος καὶ ἡ ὅλη περιοχὴ αὐτοῦ στερεῖται ὕδατος. Δὲν συνδέεται δι' ἐθνικῆς ὁδοῦ μὲ τὴν κεντρικὴν ἀρτηρίαν τῆς νήσου (ἐθνικὴν ὁδὸν) καὶ μὲ τοὺς ἐπαρχιακοὺς καὶ κοινοτικοὺς δρόμους, ἀλλὰ μὲ δρόμον προχείρως κατασκευασθέντα ἰδιωτικῇ πρωτοβουλίᾳ τὸ 1928 ἵνα ἐξυπηρετήσῃ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Διακοφτίου κειμένην μονὴν τῆς Ἁγίας Μόνης, καὶ ὁ ὁποῖος δρόμος εἶναι σήμερον ἀδιάβατος καὶ ἀπὸ ζῶα ἀκόμη! Καὶ διὰ νὰ ἐπισκευασθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀπαιτοῦνται ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων!»

Μὲ τοιαῦτα ἀσύστολα καὶ θρασύτατα ψεύδη ἠγωνίζοντο οἱ καθυστερημένοι αὐτοὶ ἄνθρωποι, νὰ ματαιώσουν τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς σωτηρίου ἔργου τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των.

Εἰς ἐπίμετρον τῶν ἀνωτέρω ἀντιδράσεων, καὶ ὁ Ποταμὸς ἤσκει μίαν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ Διακοφτίου ἐξηγουμένην ἐκ τῶν ἀκολούθων λόγων:

Ὁ Ποταμὸς εἶχεν εἰσέλθει καὶ αὐτὸς εἰς τὸν κύκλον τῆς μαστιζούσης τὴν νῆσον οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἡ μετανάστευσις τὸν ἐρήμωσε. Ἀπὸ τοὺς χιλίους διακοσίους κατοίκους ποὺ ἠρίθμει ἄλλοτε, δὲν ἔμειναν παρὰ τριακόσιοι. Τὰ περισσότερα σπίτια του μετεβλήθησαν εἰς ἐρείπια ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψιν.

Ὁ ἐκπεσμὸς αὐτὸς τοῦ Ποταμοῦ ὤθησε τοὺς κατοίκους του ν' ἀναζητήσουν μέσα σωτηρίας, καὶ τὰ μέσα αὐτὰ ἐνόμισαν ὅτι τὰ εὗρον εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς λιμένος εἰς τὸ ἐπίνειον τοῦ Ποταμοῦ Ἁγίαν Πελαγίαν ἀποτελοῦσαν συνοικισμόν, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἤδη κατασκευασθῆ ἕνας λιμενοβραχίων πρωτοβουλίᾳ συμπολίτου μας, ὁπότε καὶ θὰ ἐλύετο, κατ' αὐτούς, καὶ τὸ ὅλον λιμενικόν μας πρόβλημα, καὶ θ' ἀπεφεύγετο καὶ ὁ κίνδυνος διαρροῆς τοῦ Ποταμοῦ πρὸς τὸ Διακόφτι ὅπως ἐφοβεῖτο νὰ μὴ πάθῃ καὶ ἡ Πρωτεύουσα.

Εἰς μάτην προσεπάθησα νὰ τοὺς πείσω ὅτι τὸ Διακόφτι θὰ καθίστατο τὸ ἀσφαλέστερον καὶ δι' αὐτοὺς ἐπίνειον, ὅτι ἡ μεταξὺ Ποταμοῦ καὶ Διακοφτίου ἀπόστασις τῶν 19 χιλιομέτρων ἦτο ἀσήμαντος μὲ τὴν ταχύτητα τῶν σημερινῶν μέσων συγκοινωνίας, ὅτι καὶ ἐγὼ ἤμην Ποταμίτης μὴ ἐπιθυμῶν τὴν ζημίαν των, καὶ ὅτι ἐὰν ὑπεστήριζον τὸ Διακόφτι, τὸ ἔπραττον ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ γενικοῦ τῆς νήσου συμφέροντος καὶ ὄχι τῶν ἀτομικῶν τοιούτων.

Οἱ λόγοι μου ὅμως δὲν τοὺς ἔπεισαν καὶ ἡ ἀντίδρασις αὐτῶν ἐξηκολούθησε, καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἕνας Σύλλογος κοινωφελῶν ἔργων ἐσχηματίσθη εἰς τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν ὅστις καὶ ἐζήτησε τὴν λιμενοποίησιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἐμποδίων καὶ τῶν ἀντιδράσεων αἱ ὁποῖαι μοῦ παρενεβάλλοντο καὶ ἀπὸ τὰς Κρατικὰς ὑπηρεσίας, καὶ ἀπὸ τοὺς μυωπάζοντος συμπολίτας μου, θὰ ἐφαντάζετο κανεὶς ὅτι θὰ ἐγκατέλειπον τὸν ἀγῶνα. Τοῦτο ὅμως δὲν συνέβη. Ἐξηκολούθησα αὐτόν. Καὶ τότε, κ. πρόεδρε, ἔλαβον τὴν ἀφορμὴν νὰ γνωρίσω καλλίτερον τί ἔχει νὰ πῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα δημόσιος ὑπάλληλος, κρατικὴ διοίκησις, καὶ λαὸς Προμηθεὺς δεσμώτης.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μου ἔστρεψα πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν τὰς ἐνεργείας μου. Ἐστράφην πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διανόησιν πιστεύων ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τύχω παρ' αὐτῆς βοηθείας διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς νήσου μας.

Οὕτω μίαν πρωΐαν μετέβην πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύνδεσμον τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ συνεδριάζοντος συμβουλίου του, ἐξέθεσα λεπτομερῶς τὴν ὑπόθεσιν Διακοφτίου μὲ ὅλα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, παλαιὰ καὶ νεώτερα ἅτινα κατεῖχον, καὶ μὲ πολλὰς σχετικὰς μὲ τὸ Διακόφτι φωτογραφίας.

Τὸ Συμβούλιον μὲ ἤκουσε μετὰ προσοχῆς, καὶ μοῦ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐμελέτα τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ θὰ μὲ ἐπληροφόρει περὶ τῆς ἀποφάσεώς του.

Πράγματι, μετὰ τινας ἡμέρας ἀναμονῆς εἰδοποιήθην ἀπὸ τοὺς Λογοτέχνας ὅτι ἡ εἰσήγησίς μου περὶ Διακοφτίου ἐγένετο ἀποδεκτή, καὶ ἐκαλούμην πρὸς συνεννόησιν. Τότε μετέβην εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Λογοτεχνῶν εἰς τὰ ὁποῖα καὶ συνετάγη ἡ ἀκόλουθος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἴτησις.

Ἡ αἴτησις αὐτὴ ἀξίζει τῆς προσοχῆς σας, κ. πρόεδρε. Εἰς αὐτὴν θὰ εὕρετε μίαν εἰλικρίνειαν καὶ μίαν ἁγνὴν πρόθεσιν εὐγενῶν ἀνθρώπων νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν σωτηρίαν ἀπὸ τὸν μαρασμὸν καὶ τὴν ἐρήμωσιν μιᾶς γωνίας τῆς Ἑλλάδος, νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πόρων τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μας, καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν δημιουργίαν μέσων χρησίμων διὰ τὸ πνευματικὸν καὶ σωματικὸν ξεκούρασμα τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἑλληνικῆς διανοήσεως καὶ τῆς ξένης ἀκόμη.

Η ΑΙΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

Πατησίων 47 - Ἀθῆναι
Ἀριθμ. Πρωτ. 593)28.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 52

Πρὸς
τὸν Ἀξιότιμον Κύριον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
(Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων)
Ἐνταῦθα.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ὁ Σύνδεσμός μας λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψει Ὑμῶν τὰ ἀκόλουθα:

Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν εὐγενῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Συνδέσμου μας, ἦτο καὶ ἡ δημιουργία ἑνὸς ἰδίου διὰ τὰ μέλη του Συνοικισμοῦ. Ὁ Συνοικισμὸς αὐτὸς θὰ ἐχρησίμευεν ὡς θέρετρον, ἀλλὰ καὶ ὡς χειμερινὸν ἐνδιαίτημα διὰ τὴν ἀπαιτουμένην ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἄνεσιν τὴν τόσον χρήσιμον εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος.

Ἐν τῇ ἀναζητήσει λοιπὸν τοῦ ἐδαφικοῦ χώρου ὅστις θὰ ἐπλήρου πάσας τὰς εὐμενεῖς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ, ὁ Σύνδεσμός μας ἔρριψε τὴν προτίμησίν του εἰς τὰ Κύθηρα.

Εἰς τὴν νῆσον αὐτήν, καὶ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πλευράν της, ὑφίσταται ἕνας ἐπιλιμένιος συνοικισμὸς ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Διακόφτι. Ἔναντι καὶ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ, εὑρίσκεται μία νῆσος κοινῶς Μακρονῆσι, μήκους δύο περίπου χιλιομέτρων καὶ ἀναλόγου πλάτους.

Ὁ Συνοικισμὸς μετὰ τῆς νησῖδος ἀποτελοῦν ἀσφαλῆ λιμένα μετὰ λιμενοβραχίονος, ἔχουν ἀφθονίαν γλυκέων ὑδάτων, θαυμάσιον καὶ ὑγιεινὸν κλίμα, ἀπαράμιλλον ὁρίζοντα, καὶ ἐπικοινωνοῦν δι' ἁμαξιτῆς ὁδοῦ μὲ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου. Οἱ κάτοικοι δὲ τῶν Κυθήρων εἶναι λίαν φίλεργοι, πολιτισμένοι, φιλόνομοι καὶ φιλόξενοι.

Τῆς νησῖδος αὐτῆς τοῦ Διακοφτίου ἥτις σήμερον εἶναι ἐντελῶς ἀκατοίκητος, παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς κ. Ὑπουργέ, ὅπως ἐγκρίνητε τὴν εἰς ἡμᾶς παραχώρησιν διὰ νὰ ἱδρύσωμεν ἐπ' αὐτῆς, ὡς ἀνωτέρω εἴπωμεν, τὸν Συνοικισμὸν τῶν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος ὅστις, ὡς πιστεύωμεν ἀκραδάντως, θέλει καταστῇ ταχέως τὸ πνευματικὸν θέρετρον τῆς ὅλης Ἑλλάδος, καὶ Εὐρωπαίων ἀκόμη διανοουμένων. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνον διότι ἡ τοποθεσία Διακοφτίου μετὰ τῆς νησῖδος της παρέχουν ὅλα τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα διὰ τὸν προεκτεθέντα σκοπόν, ἀλλὰ καὶ διότι τὰ Κύθηρα γενικῶς, ἔχοντα σημαντικοὺς ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς, ὡς καὶ πλουσίαν παλαιὰν φιλολογίαν καὶ καλλιτεχνικὴν ἱστορίαν καὶ φήμην, εὐρύτατα γνωστὴν, εἰς τοὺς ξένους ἰδίως κύκλους, θέλουν ἀποβῆ ἀσφαλῶς σημαντικὸν Τουριστικὸν Κέντρον, ὥστε καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν νὰ ὠφεληθοῦν, καὶ ἐν γένει ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομία μας.

Ὡς δὲ ἔχωμεν λόγους νὰ πιστεύωμεν, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου εὐχαρίστως θὰ δεχθοῦν τὴν ἐκεῖ ἐγκατάστασιν ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος.

Ἔχοντες δι' ἐλπίδος, κ. Ὑπουργέ, ὅτι θέλει ἱκανοποιηθῆ ἡ ὡς ἄνω εὐγενὴς ἐπιδίωξις τοῦ Συνδέσμου μας,

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ πρόεδρος
Γ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΛΗΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ
(Τ. Σ.)

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ

Τὴν αἴτησιν αὐτὴν μετέφερον ἐγὼ ὁ ἴδιος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ Γενικὸν Πρωτόκολλον τοῦ ὁποίου καὶ ἐπρωτοκολλήθη τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1952 ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. Α 4185, Διεύθυνσις 13 Α.

Τὴν ἰδίαν αἴτησιν μὲ τὸν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου, μετέφερον πάλιν ἐγὼ ὁ ἴδιος αὐθημερόν, διὰ νὰ μὴ ἐβράδυνεν ἡ διὰ τῆς ὑπηρεσίας ἀποστολή της, εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου ἥτις εὑρίσκετο εἰς ξεχωριστὸν οἴκημα. Καὶ ἐκεῖ ἐπρωτοκολλήθη εἰς ἴδιον τῆς διευθύνσεως αὐτῆς πρωτόκολλον. Ἔπειτα δὲ ἀφοῦ ἔλαβον τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ πρωτοκολλητοῦ ὅτι ἡ αἴτησις θὰ διεβιβάζετο τάχιστα εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα πρὸς ἐνέργειαν ἀπῆλθον.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης καὶ κατόπιν, κ. πρόεδρε, συνέβη νὰ ὑποστῶ καὶ ἐγὼ ἐκεῖνο ποὺ ὑφίσταται κάθε πολίτης Ἕλλην ὅταν ἔχει δοσοληψίες μὲ τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας μας. Τὴν ἀγωνίαν δηλαδὴ τῆς βραδείας ἀπαντήσεως. Καὶ γιὰ τοῦτο ἀφοῦ ἄφηκα νὰ παρέλθουν 15 ἡμέραι ποὺ θ' ἀπηντοῦντο, ὡς ὑπελόγιζα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς αἰτήσεως, ἤρχισα ν' ἀνέρχομαι τὰς κλίμακας τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων ὅπως πληροφοροῦμαι διὰ τὴν πορείαν τὴν ὁποίαν ἠκολούθει ἡ αἴτησις. Διότι εἰς ἐμὲ εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ παρακολούθησίς της.

Μίαν λοιπὸν ἡμέραν μετέβην εἰς τὸ γραφεῖον Πρωτοκόλλου τῆς Διευθύνσεως καὶ ἠρώτησα τὸν πρωτοκολλητὴν ἐὰν διεβίβασε καὶ πότε τὴν αἴτησιν τῶν Λογοτεχνῶν ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε δι' ἐνέργειαν καὶ αὐτὸς μοῦ ἀπήντησεν ἐπὶ λέξει:

--Μὴν ἀνησυχεῖτε κύριε. Ἡ αἴτησις διεβιβάσθη, χρειάζεται ὅμως κάποιον χρόνον γιὰ νὰ ἐνεργηθῆ.

Ὑπακούων εἰς τὴν σύστασιν νὰ μένω ἥσυχος, τὴν ὁποίαν εὕρισκον λογικήν, ἀνεχώρησα παρηγορούμενος ὅτι ὅταν θὰ παρήρχετο καὶ ὁ ἐκάποιος αὐτὸς χρόνος» ἡ αἴτησις θὰ εἶχεν ἐνεργηθῆ πλήρως.

Παρὰ ταῦτα αἱ ἡμέραι παρήρχοντο χωρὶς καμμίαν ἀπάντησιν πρὸς τοὺς Λογοτέχνας. Ἡ βραδύτης αὐτὴ τῆς ἀπαντήσεως ἐξηγήθη ὡς φυσικὴ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι διὰ νὰ παρεχωρεῖτο ἡ νησὶς Διακοφτίου εἰς τοὺς Λογοτέχνας ἀπῃτεῖτο ἡ ἐκπλήρωσις προηγουμένως ὡρισμένων τινῶν διατυπώσεων.

Θὰ ἔπρεπε δηλαδὴ νὰ δοθῆ ἡ συγκατάθεσις κατὰ τὸν προβλέποντα τὴν περίπτωσιν αὐτὴν Νόμον περὶ Δημοσίων κτημάτων, καὶ τῶν δύο Ἐπιτελείων, τοῦ Στρατοῦ δηλαδὴ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, καὶ ἀκόμη νὰ συνεκεντροῦντο πληροφορίαι ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Κυθήρων περὶ τοῦ ἐὰν ἡ νησὶς Διακοφτίου εἶχεν οἰκονομικήν τινα σημασίαν διὰ τὸ Κράτος.

Ὡπλίσθημεν λοιπὸν μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐγὼ καὶ οἱ Λογοτέχναι καὶ ἀνεμένομεν τὴν ἐνέργειαν τῆς αἰτήσεως.

Ἐν τούτοις αἱ ἡμέραι παρήρχοντο χωρὶς ἴχνος πληροφορίας πρὸς τοὺς Λογοτέχνας περὶ τῆς τύχης τῆς αἰτήσεώς των. Καὶ τότε ἤρχισα νέαν καὶ πάλιν ἄνοδον τῶν βαθμίδων τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων πρὸς ἄγραν πληροφοριῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἐπίστευον ὅτι τὰς πληροφορίας αὐτὰς θὰ τὰς ἐλάμβανον ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν της κατηυθύνθην πρὸς τοῦτον τῇ συνοδείᾳ ἑνὸς φίλου μου.

Ὁ Διευθυντὴς ὅμως ἀπουσίαζε καὶ ἠναγκάσθην νὰ μεταβῶ τὴν ἑπομένην καὶ πάλιν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Διευθυντής, παραδόξως, ἀπουσίαζε. Καὶ τότε ἐπειδὴ ἐζήτουν ἐπιμόνως κάποιον δυνάμενον νὰ μὲ πληροφορήσῃ, ὁ κλητὴρ τῆς Διευθύνσεως μὲ παρέπεμψεν εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τὸν Διευθυντὴν κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ὑπάλληλον.

Μετέβην λοιπὸν πρὸς αὐτόν, τοῦ ἐξέθεσα τί ἐζήτουν, καὶ ἔλαβον τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν:

--Δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς κύριε, πάντως ὑποθέτω ὅτι θὰ ἔχῃ ἤδη ἐνεργηθῆ ἡ αἴτησις περὶ τῆς ὁποίας μοῦ ὡμιλήσατε.

Ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς φαίνεται ὅτι εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ τὴν σχολὴν τοῦ Μέτερνιχ. Μὲ εἶχε πλήρως διαφωτίσει. Καὶ ἔχουν πολλοὺς τέτοιους ἀτυχῶς Μέτερνιχ αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι μας.

Ἀπερχόμενος τῆς Διευθύνσεως ἐσκεπτόμην ὅτι πιθανὸν ἦτο ἡ βραδύτης τῆς ἐνεργείας νὰ προέρχεται καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Ὑπουργὸν πρὸς ὃν καὶ ἀπευθύνετο ἡ αἴτησις λόγῳ φόρτου ἀπασχολήσεων καὶ ἐργασίας. Καὶ συνίστων ὑπομονὴν καὶ πάλιν εἰς τὸν ἑαυτόν μου.

Ἀλλ' εἶχον ἤδη παρέλθει πεντήκοντα δύο ἀκριβῶς ἡμέραι ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς αἰτήσεως καὶ ἤρχισα ἀνησυχῶν περὶ τῆς τύχης της. Παρὰ ταῦτα ἐπέμεινα νὰ μάθω.

Διὰ τοῦτο, καὶ ἐπειδή, ὡς γνωστόν, τὸ κλειδὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἐνεργείας ἑνὸς ἐγγράφου ἦτο καὶ εἶναι πάντοτε τὸ πρωτόκολλον καὶ ἡ διεκπεραίωσις, μετέβην εἰς τὸ γραφεῖον των καὶ παρεκάλεσα τὸν πρωτοκολλητὴν νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ μὲ πληροφορήσῃ ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδίου πρωτοκολληθεῖσα αἴτησις τῶν Λογοτεχνῶν ἐφαίνετο εἰς τὸ βιβλίον τῆς διεκπεραιώσεως ὡς ἐξαχθεῖσα καὶ πρὸς ποῖον.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Ὁ πρωτοκολλητὴς ἠρεύνησε πράγματι τὸ βιβλίον τοῦ πρωτοκόλλου καὶ ἀνεῦρε τὴν πρωτοκολληθεῖσαν αἴτησιν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ φαίνεται εἰς τὴν ἀντίστοιχον μερίδα της καὶ ἡ διεκπεραίωσίς της, ὡς καὶ ἐγὼ διεπίστωσα.

Κατὰ συνέπειαν καθίστατο πλέον ὁλοφάνερον ὅτι ἡ αἴτησις τῶν Λογοτεχνῶν εὑρίσκετο πάντοτε ἐντὸς τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων κτημάτων, καὶ παρέμενεν ἀνενέργητος.

Καὶ τότε πολλὰ ὑποπτευθεὶς καὶ ἀγανακτήσας, ὕψωσα ἐν ὀργῇ τὴν φωνήν μου καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πρωτοκολλητὴν τοῦ ἐδήλωσα ποῖος εἶμαι καὶ πῶς ὀνομάζομαι, καὶ τὸν ἐκάλεσα νὰ μὲ πληροφορήσῃ ἀμέσως ποῦ εὑρίσκετο ἡ αἴτησις τῶν Λογοτεχνῶν, ἄλλως θὰ μετέβαινον κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν Πλαστήραν τοῦ ὁποίου ἤμην στενὸς φίλος καὶ θὰ ἐζήτουν τὴν αὐστηροτάτην τιμωρίαν του.

Καὶ τότε, ὢ τοῦ θαύματος, κ. πρόεδρε. Ὁ πρωτοκολλητὴς πελιδνὸς ἀπὸ τὴν ἀπειλήν μου ἐκάλεσεν εὐθὺς μίαν ἐκ τῶν δύο δακτυλογράφων του καὶ τῆς λέγει:

--Ὁδήγησε τὸν κύριον κάτω εἰς τὸ Ἀρχεῖον μήπως εὑρίσκεται ἐκεῖ ἡ αἴτησις.

Ἔσπευσα τότε νὰ κατέλθω μετὰ τῆς δακτυλογράφου εἰς τὸν ἀμέσως κατωτέρω ὄροφον ἔνθα εὑρίσκετο τὸ Ἀρχεῖον τῆς Διευθύνσεως πρὸς ἀναζήτησιν τῆς αἰτήσεως.

Ἡ δακτυλογράφος ἡ ὁποία εἶχε γίνει κατέρυθρος καὶ διετέλει ἐν ταραχῇ ἐπειδὴ ἐγνώριζεν προφανῶς τὸν ἐμπαιγμὸν τὸν ὁποῖον ὑφιστάμην, ἤνοιξε βιαίως τὴν θύραν τοῦ Ἀρχειοφυλακίου καὶ ἀποτεινομένη ἐν θυμῷ πρὸς τὸν ἀρχειοφύλακα ὅστις ἦτο νέος τὸν ἠρώτησε:

—Ποῦ ἔχεις βρὲ τὴν αἴτησιν τῶν Λογοτεχνῶν. Φέρτην ἐδῶ γρήγορα.

—Ἐδῶ εἶναι! ἀπήντησεν ὁ ἀρχειοφύλαξ, ἀνοίγων τὸ σιδηροῦν ντουλάπι τοῦ Ἀρχείου του.

Ἡ αἴτησις τῶν Λογοτεχνῶν εὑρίσκετο πράγματι ἐπάνω ἀπὸ τ' ἄλλα ἔγγραφα, καὶ ὅταν ὁ ἀρχειοφύλαξ ἔτεινεν αὐτὴν πρὸς τὴν δακτυλογράφον, ἐκείνη τὴν ἥρπασε κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὰς χεῖρας του καὶ ἀφοῦ τοῦ ἔρριψεν ἕνα ὀργίλον βλέμμα ἐστράφη πρὸς ἐμὲ καὶ μοῦ λέγει:

—Πᾶμε, κύριε.

Ἐξήλθομεν τοῦ Ἀρχείου τοῦ ὁποίου τὴν θύραν βιαίως ἔκλεισεν ἡ δακτυλογράφος καὶ ἀνήλθομεν εἰς τὸ Πρωτόκολλον.

Ἐκεῖ τότε ἐζήτησα ἀπὸ τὸν πρωτοκολλητὴν νὰ μοῦ ἐξηγήσῃ πῶς συνέβη ὥστε νὰ πεταχθῇ εἰς τὸ Ἀρχεῖον ἡ αἴτησις καὶ νὰ παραμείνῃ εἰς αὐτὸ ἀνενέργητος ἐπὶ πεντήκοντα δύο ὁλοκλήρους ἡμέρας; Καὶ ὁ πρωτοκολλητὴς μοῦ ἀπήντησεν ἀπαθέστατα καὶ ὡς νὰ μὴν εἶχε συμβῆ τίποτε:

—Δὲν γνωρίζω, κύριε.

—Πολὺ καλά, τοῦ ἀπήντησα, καὶ ἀπῆλθον τοῦ γραφείου.

Ἀπὸ τῆς ἑπομένης τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Ἡ ἀπειλή μου πρὸς τὸν πρωτοκολλητὴν ἐθαυματούργησε. Ὁ φόβος τῆς εὐθύνης τὸν ὑπεχρέωσε νὰ διαβιβάσῃ ἀμέσως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὴν αἴτησιν τῶν Λογοτεχνῶν καὶ αὐτὴ πάλιν νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφα τῆς αἰτήσεως πρὸς τὰ δύο ἐπιτελεῖα διὰ τὴν κατὰ τὸν Νόμον ἀπαιτουμένην συγκατάθεσίν των διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς νησῖδος, ὡς καὶ πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Κυθήρων πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν.

Τοιουτοτρόπως, ἡ ὑπόθεσις τῆς παραχωρήσεως τῆς νησῖδος ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τοὺς Λογοτέχνας ἔλαβε τὴν κανονικὴν πλέον πορείαν της. Καὶ ἐμένομεν ἥσυχοι πιστεύοντες ὅτι δὲν θὰ συνήντα ἄλλα οὐσιαστικὰ ἐμπόδια ἀλλ' ἴσως τυπικὰ μόνον τοιαῦτα.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Ἔξαφνα ὅμως ἕνα τηλεφώνημα πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συνδέσμου Λογοτεχνῶν κ. Μαρκάκην ἀπὸ τὸν ὁρισθέντα ὡς εἰσηγητὴν τῆς ὑποθέσεως ὑπάλληλον πρὸς ὃν εἶχε διαβιβασθῆ καὶ ὁ σχηματισθεὶς δι' αὐτὴν φάκελλος μᾶς ἀνησύχησε.

—Κύριε Μαρκάκη, εἶπεν ὁ εἰσηγητὴς ὑπάλληλος. Ἡ αἴτησις τῶν Λογοτεχνῶν ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς τὸν φάκελλον ἐξηφανίσθη, καὶ παρ' ὅλας μας τὰς ἐρεύνας δὲν ἀνευρέθη. Φροντίσατε νὰ τὴν ἀντικαταστήσετε δι' ἄλλης ὁμοίας!

Ὁ κ. Μαρκάκης ἔμεινεν κατάπληκτος τὸ ἴδιον δὲ καὶ ἐγὼ ὅταν ἐπληροφορήθην τοῦτο. Ὁ κ. Μαρκάκης ἔσπευσε ν' ἀντικαταστήσῃ

ταχέως τὴν ἐξαφανισθεῖσαν αἴτησιν δι' ἄλλης ὁμοίας, ἐγὼ δὲ μετέβην τὴν ἐπομένην εἰς τὸν εἰσηγητὴν ὑπάλληλον νὰ ζητήσω πληροφορίας περισσοτέρας.

Διὰ νὰ ἀνέλθω ὅμως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων μετεχειρίσθην τὴν φορὰν αὐτὴν τὸν ἠλεκτρικὸν ἀναβατῆρα. Ὅταν εἰσῆλθον εἰς αὐτὸν μοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν νὰ ἐρωτήσω τὸ παιδὶ τοῦ ἀναβατῆρος νὰ μοῦ εἴπῃ ἂν ἐγνώριζε ἀπὸ ποῖον μέρος ἦτο ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων. Τὸ ἠρώτησα λοιπὸν καὶ μοῦ ἀπήντησε μονολεκτικῶς καὶ μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν: ΤΣΙΡΓΩΤΗΣ!

Κεραυνὸς ὑπῆρξεν δι' ἐμὲ ἡ πληροφορία τοῦ παιδιοῦ. Ἐξῆλθον τοῦ ἀναβατῆρος καὶ ἔσπευσα νὰ μάθω περισσότερα διὰ τὴν ἐξαφανισθεῖσαν αἴτησιν. Ὁ εἰσηγητὴς ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε ἀπὸ τὸν κ. Μαρκάκην ποῖος ἤμην καὶ πῶς ὀνομαζόμην, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ καὶ αὐτὸς πῶς ἐξηφανίσθη ἡ αἴτησις καὶ μοῦ προσέθεσεν:

—Σᾶς συνιστῶ κ. Τσιτσίλια νὰ ἐπείγετε τὰς ἐνεργείας σας διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς παραχωρήσεως τῆς νησῖδος εἰς τοὺς Λογοτέχνας, διότι ὡς ἀντιλαμβάνομαι, πολλαὶ ἀντιδράσεις θὰ ὑπάρξουν.

Ἐζήτησα περισσοτέρας ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν διὰ τὴν σύστασιν ποὺ μοῦ ἔκαμε ἀλλ' ἀπέφυγε νὰ μοῦ τὰς δώσῃ.

Ὅταν ἀνεχώρησα ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ εἰσηγητοῦ κατηυθύνθην ταχέως πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις Κυθηραϊκοὺς κύκλους διὰ νὰ πληροφορηθῶ ἐὰν ὄντως ὁ Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Κτημάτων ἦτο Κυθήριος. Καὶ ἐπληροφορήθην ὅτι ὄντως ἦτο Κυθήριος καταγόμενος ἐκ τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου μας Χώρας καὶ ὀνομαζόμενος ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ν. ΣΤΑΘΗΣ.

Καταπληκτικὴ ὑπῆρξεν εἰς τοὺς Λογοτέχνας ἡ ἐντύπωσις ὅταν ἐπληροφορήθησαν τὸ γεγονὸς ἐκεῖνο. Αὐτὸ τοὺς ἔδωκε ἀφορμὴν νὰ καλέσουν εἰς συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου των ὅπως ἐξετάσῃ τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας συνήντα ἡ ἀναληφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν προσπάθεια βοηθείας τῆς νήσου μας.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην παρευρίσκετο καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Χ. Σολωμονίδης ὅστις συγχρόνως ἀπετέλει καὶ μέλος τῆς Κυβερνήσεως ὡς Ὑπουργὸς τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας. Εἰς τὴν ἰδίαν συνεδρίασιν παρέστην καὶ ἐγώ. Κατ' αὐτὴν λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθεσα τοὺς λόγους τῆς ὅλης περιπετείας τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ αἴτησις διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς νησῖδος τοῦ Διακοφτίου εἰς τοὺς Λογοτέχνας, καὶ ἐπέκρινα δριμύτατα τὴν διαφθορὰν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἡ ὁποία παρέλυε τὰς ἠθικὰς δυνάμεις τῆς Χώρας καὶ παρεκώλυε τὴν ἀνοδικήν της ἐξέλιξιν.

Ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν, ὁ κακὸς ἐκεῖνος ὑπάλληλος ὁ διαχειριζόμενος μίαν τῶν σημαντικωτέρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ διεφθαρμένη περὶ ὑπαλληλικοῦ καθήκοντος ἀντίληψις τὸν εἶχε παρασύρει εἰς μίαν κακὴν πρᾶξιν, ἐξετοπίζετο ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ ἀντικαθίστατο δι' ἄλλου.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ

Ἡ ἱστορία μου, κ. πρόεδρε, ποὺ μοιάζει σὰν παραμύθι ὡς ἐν ἀρχῇ εἶπον, καὶ ὅπως καὶ σεῖς θὰ ἐβεβαιωθῆτε, πλησιάζει εἰς τὸ τέρμα της. Τὰ ὅσα δὲ ἀκόμη ἔχω νὰ προσθέσω δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἀναγκαιοτάτην προσθήκην διὰ τὴν πλήρη σας, κ. πρόεδρε, ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Διακοφτίου ἡ ὁποία ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἀπασχολεῖ τὴν νῆσον μας. Καὶ συνεχίζω:

Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιγράφων τῆς αἰτήσεως εἰς τὰ ἐπιτελεῖα, Ναυτικοῦ καὶ Ξηρᾶς, διὰ τὴν καὶ ὑπ' αὐτῶν ἔγκρισιν τῆς παραχωρήσεως τῆς νησῖδος εἰς τοὺς Λογοτέχνας, ἤρχισα μεταβαίνων εἰς τὰ ἐπιτελεῖα ὅπως φροντίσω διὰ τὴν ταχεῖαν των πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων ἀπάντησιν καὶ προλάβω πᾶσαν καθυστέρησίν της.

Καὶ πρῶτον μετέβην εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Ναυτικοῦ. Ἐκεῖ εὗρον τὴν αἴτησιν τῶν Λογοτεχνῶν διὰ τὴν ὁποίαν καὶ παρεκάλεσα τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Ἐπιτελάρχου νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν ταχυτέραν της ἐνέργειαν. Ὁ ὑπασπιστὴς ὅστις εἶχε λάβει γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς αἰτήσεως ἀπὸ σχόλια ἐπ' αὐτῆς καὶ συζήτησιν μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου, ἔσπευσε νὰ μὲ πληροφορήσῃ ὅτι ἡ αἴτησις εἶχεν ἤδη ἀσυζητητεὶ ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖον, καὶ ὅτι ἐπεστράφη εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων. Καὶ μοῦ προσέθεσε χαρακτηριστικῶς:

—Ὑποθέσεις τοιαύτης φύσεως δὲν πρέπει ν' ἀποτελματοῦνται εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα. Εἶναι ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων οἱ Λογοτέχναι μας διὰ τὴν ὡραίαν των ἐπιδίωξιν.

Ἐχρειάζετο ὅμως καὶ εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ τῆς Ξηρᾶς εἰς ὃ ἤδη εἶχε φθάσει ἡ αἴτησις τῶν Λογοτεχνῶν μὲ τὸ συνοδεῦσαν αὐτὴν ἔγγραφον τῆς Δ. Δημοσίων Κτημάτων, νὰ καταβληθῇ ἐνέργεια ὥστε νὰ μὴ ἐπιβραδυνθῇ ἡ ἀπάντησίς του. Ἀλλ' εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ ἡ ταχεία ἀπάντησις ἦτο πολὺ δυσχερὴς καὶ ἐφαίνετο εὔλογος ἀφοῦ ὁ Στρατὸς ἦτο ἀπησχολημένος εἰς καθήκοντα ἐθνικῆς φύσεως, καὶ δὲν παρείχετο εὐχέρεια χρόνου εἰς τὸ ἐπιτελεῖον νὰ σκεφθῇ τοὺς Λογοτέχνας. Καὶ τότε ἤρχισε πάλιν ἡ ἀγωνία τῆς βραδείας ἀπαντήσεως.

Παρὰ ταῦτα μετέβαινον καθημερινῶς σχεδὸν εἰς τὸ ἐπιτελεῖον ἐρωτῶν ἐὰν εἶχε γίνει καμμία ἐνέργεια ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀλλ' οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μὲ πληροφορήσῃ. Ἐπὶ πλέον δὲ μοῦ ἦτο δυσχερὴς ἡ εἴσοδος εἰς τὸ ἐπιτελεῖον, τὸ ὁποῖον ἤδρευεν εἰς τὰ Π. Ἀνάκτορα, διὰ μίαν ὑπόθεσιν μὴ στρατιωτικῆς φύσεως.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τότε τῆς δυσχερείας αὐτῆς, καὶ διὰ νὰ μὴ χάσω τὴν ἐπαφήν μου μὲ τὸ ἐπιτελεῖον, προσέφυγον εἰς τὸν συμπολίτην μου καὶ ἤδη Ταξίαρχον ἐν τιμητικῇ ἀποστρατείᾳ κ. Ι. Βερνάρδον, ὅστις τότε ὑπηρέτει εἰς τὸ γραφεῖον Τύπου τοῦ ἰδίου ἐπιτελείου Ξηρᾶς τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας.

Εἰς τὸν κ. Βερνάρδον ἐξέθεσα λεπτομερῶς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τῆς αἰτήσεως καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ ἐνδιαφερθῇ δι' αὐτήν. καὶ ἐκεῖνος.

Ὁ κ. Βερνάρδος χωρὶς νὰ χάσῃ οὐδὲ στιγμὴν χρόνον ἐκάλεσεν παρουσίᾳ μου εἰς τὸ τηλέφωνον φίλον του ἀξιωματικὸν ὅστις κατ' ἀγαθὴν τύχην εἰργάζετο εἰς τὸ γραφεῖον πρωτοκόλλου καὶ διεκπεραιώσεως τοῦ ἐπιτελείου, καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐρευνήσῃ ἐὰν εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὸ ἐπιτελεῖον μία αἴτησις τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν περὶ παραχωρήσεως εἰς αὐτοὺς μιᾶς νησῖδος εἰς τὰ Κύθηρα, καὶ νὰ τὸν ἐπληροφόρει.

Πράγματι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Βερνάρδος ἔλαβε τὴν πληροφορίαν ποὺ εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὸν φίλον του, ὅτι ἀνεῦρε μὲν πρωτοκολλημμένον ἔγγραφον τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ περὶ ἀποστολῆς συνημμένως μιᾶς αἰτήσεως τῶν Λογοτεχνῶν, ἀλλ' ὄχι ὅμως καὶ ἔγγραφον αἰτήσεώς των.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μὲ κατέπληξε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγηθῇ ἄλλως παρὰ ἢ ὅτι δὲν εἶχεν ἀποσταλῆ ἡ αἴτησις ὁμοῦ μὲ τὸ διαβιβαστικὸν ἔγγραφον τῆς Δ. Δημοσίων Κτημάτων, ἢ ὅτι ἡ αἴτησις ἐκλάπη ἐντὸς τοῦ ἐπιτελείου καὶ ἐξηφανίσθη.

Κατόπιν τούτου εἰδοποίησα πάλιν τὸν κ. Μαρκάκην νὰ κάμῃ ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως τὸ ὁποῖον καὶ ἀπεστάλη δι' ἐμπίστου προσώπου εἰς τὸ ἐπιτελεῖον καὶ προσηρτήθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐξαφανισθέντος.

Κατόπιν τούτου εἰσήλθομεν εἰς μίαν περίοδον μακρᾶς ἀναμονῆς διὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ ἐπιτελείου τῆς Ξηρᾶς τῆς παραχωρήσεως τῆς νησῖδος εἰς τοὺς Λογοτέχνας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεμένετο καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Κυθήρων πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἤδη ἀποστείλλει ἡ Διεύθυνσις τῶν Δημοσίων Κτημάτων τὴν αἴτησιν τῶν Λογοτεχνῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1952 καὶ ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλλου Α. 4185 ἐγγράφου της: «μὲ τὴν παραγγελίαν ὅπως σὺν τῇ ἐπιστροφῇ τῆς αἰτήσεως ἀνέφερον, ἐὰν τὸ αἰτούμενον ἦτο κτῆμα τοῦ Δημοσίου ἐὰν διεχειρίζετο ὑπ' αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐὰν ἦτο καταχωρημένον εἰς τὰ βιβλία Κτημάτων καὶ ὑπὸ ποῖον αὔξοντα ἀριθμόν, καὶ γενικῶς νὰ παρείχε κάθε πληροφορίαν σχετικὴν μὲ τὴν αἰτηθεῖσαν παραχώρησιν».

Ἡ πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Κυθήρων παραγγελία αὐτὴ τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων, ἐκοινοποιήθη ὑπ' αὐτῆς καὶ πρὸς τὸν Σύνδεσμον τῶν Λογοτεχνῶν πρὸς γνῶσιν του.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Τὸν Μάϊον τοῦ 1952 ἔφθασεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατεχωρήθη εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτοῦ μὲ ἡμερομηνίαν 19 Μαΐου 1952 καὶ ἀριθμ. πρωτοκόλλου 10847 ἡ ἀκόλουθος ἀπάντησις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Κυθήρων εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν παραγγελίαν τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ἀριθμ. Πρωτοκ. 735
Ἐν Κυθήροις τῇ 11η - 5 - 1952
Πρὸς
Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν
Γενικὴν Διεύθυνσιν Φορολογίας
Διεύθυνσιν 13ην Τμῆμα Α'
Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Α. 4185 ἐ.ἐ. Διαταγῆς:

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν περιλήψει διαταγῆς, λαμβάνω τὴν τιμήν, σὺν τῇ ἐπιστροφῇ τῆς αἰτήσεως τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, ν' ἀναφέρω τ' ἀκόλουθα:

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 4)10) 1871 δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 53 φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως», συνεστήθη πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῶν Κυθήρων ὁ παραλιακὸς συνοικισμὸς Διακοφτίου.

Ὁ συνοικισμὸς οὗτος σχηματίζων ἀσφαλέστατον λιμένα μετὰ μιᾶς ἔναντι αὐτοῦ νησῖδος, κοινῶς Νησὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων λεγομένη, ἔχει καλὸν λιμενοβραχίονα, ζωηρὰν κίνησιν ἁλιευτικῶν καὶ σπογγαλιευτικῶν πλοίων, τὰ δὲ κτήματα αὐτοῦ καλλιεργοῦνται ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Ἀρωνιαδίκων εἰς οὓς ἀνήκουσι.

Ἡ ἔναντι ἀκριβῶς τοῦ ἐν λόγῳ συνοικισμοῦ νησὶς τὴν ὁποίαν καὶ ἐζήτησεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν ὅπως τοῦ παραχωρηθῇ, εἶναι παράλληλος πρὸς τὴν ἀκτὴν τῶν Κυθήρων, ἀπέχει δὲ εἰς τὸ στενότερον μέρος αὐτῆς περὶ τὰ 80 - 100 μέτρα, σχηματίζουσα οὕτω ἕνα μικρὸν πορθμὸν διὰ τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ Διακοφτίου διαπεραιώνουν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ τὰ ζῶα των πρὸς βόσκησιν εἰς τοὺς ὀλίγους ἐν αὐτῇ θάμνους.

Ἡ νησὶς ἥτις θεωρεῖται ἐξάρτημα τοῦ συνοικισμοῦ Διακοφτίου, εἶναι πετρώδης καὶ ἄγονος. Εἶναι μήκους ἑνὸς περίπου χιλιομέτρου, στενόμακρος καὶ μόνον πρὸς τὸ Ν.Δ. μέρος αὐτῆς ἔχει μικρὰν ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν μετ' ἀμμώδους παραλίας εἰς τὴν ὁποίαν ἀναβλύζει ὕδωρ, καὶ εἶναι κατάλληλος διὰ κατοίκησιν.

Ἡ ἐν λόγῳ νησὶς δὲν φέρεται καταχωρημένη εἰς τὰ βιβλία κτημάτων ὡς κτῆμα τοῦ Δημοσίου καὶ δὲν διαχειρίζεται παρ' αὐτοῦ.

Ἡ νησὶς οὐδὲν ἔχει ἐπ' αὐτῆς κτίσμα κοινοτικὸν ἢ δημοτικὸν ἢ ἰδιωτικόν. Μόνον βραχώδεις τινὰς λακίσκους σχηματίζοντας ἀπὸ τὸ ἐξακοντιζόμενον εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ μικροαλικὰς μετρίας ἀποδόσεως.

Ἡ νησὶς αὐτὴ ὡς ἔχει σήμερον, οὐδὲν ἀπολύτως προσφέρει ὄφελος εἰς τὸ Κράτος, τοῦ λόγου δὲ τούτου ἕνεκα θὰ ἦτο εὐκταία ἡ παραχώρησίς της εἰς ἀνθρώπους ἐπιθυμοῦντας νὰ κατοικήσουν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ τὴν ἀξιοποιήσουν.

Ἕνας νέος συνοικισμὸς ἐπ' αὐτῆς θὰ εἶχε νὰ ὠφελήσῃ τεραστίως τὰ Κύθηρα τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι μεταναστεύουν ἀθρόως, καὶ θὰ ἐδημιούργει πράγματι τουριστικὴν κίνησιν ἐπ' ὠφελείᾳ τόσον τῆς νήσου, ὅσον καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Κυθήρων
ΠΑΝΑΓ. ΠΟΛΙΤΗΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ

Εἶχον ἤδη τρεῖς μῆνες παρέλθει ὅταν ἐπὶ τέλους ἐπετεύχθη ἡ συγκέντρωσις εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων καὶ στοιχείων διὰ τὴν κατὰ Νόμον παραχώρησιν τῆς νησῖδος Μακρυκυθήρας εἰς τοὺς Λογοτέχνας.

Ὑπελείπετο παρὰ ταῦτα μία τελευταία διατύπωσις. Ἡ ἀποτίμησις δηλαδὴ τῆς νησῖδος εἰς χρῆμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐδίδετο εἰς τὸ Κράτος ὡς ἀποζημίωσις ἀπὸ τοὺς Λογοτέχνας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, καὶ πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς τυχὸν ἀξίας τῆς νησῖδος, ἡ Διεύθυνσις τῶν Δημοσίων Κτημάτων συνεκρότησε μίαν τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἀπαρτιθεῖσαν ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον Κυθήρων, τὸν Ἐπαρχιακὸν Γεωπόνον καὶ τὸν Τελώνην Καψαλίου, ἐπινείου τῆς πρωτευούσης μας, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐφόρου θὰ μετέβαινεν εἰς τὴν νησῖδα Διακοφτίου, θὰ ὑπελόγιζε τὴν εἰς χρῆμα ἀξίαν της, καὶ θὰ ὑπέβαλε τὴν σχετικὴν ἔκθεσίν της.

Ἡ ἐπιτροπὴ τότε ἐκείνη μετέβη πράγματι εἰς τὸ Διακόφτι, διεπεραιώθη ἐπὶ τῆς νησῖδος, ἐξήτασε τὸ ἔδαφος της καὶ τὰς ἄλλας συνθήκας της, καὶ κατήρτισε τὴν ἔκθεσίν της. **Ἡ ἔκθεσις ἐστηρίχθη κυρίως ἐπὶ τῆς** γνώμης τοῦ Γεωπόνου ὡς ἁρμοδιωτέρου. Ὁ Κυθήριος τοιοῦτος ὑπηρέτει εἰς ἄλλην θέσιν.

Ἡ ἔκθεσις λοιπὸν αὐτὴ μετὰ συμπλήρωσίν της καὶ διά τινων παρατηρήσεων τῶν δύο ἄλλων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέφερε τ' ἀκόλουθα.

«Ἡ νησὶς Μακρυκυθήρα δὲν φαίνεται παρουσιάζουσα ἐξαιρετικήν τινα σημασίαν οἰκονομικῆς φύσεως διὰ τὸ Κράτος. Τὸ ἔδαφός της εἶναι πτωχὸν καὶ τὸ πλεῖστον πετρῶδες. Καλύπτεται ὁλόκληρον σχεδὸν ὑπὸ θάμνων τοὺς ὁποίους νέμονται τὰ ζῶα τῶν κατοίκων Διακοφτίου, διαπεραιούμενα εἰς αὐτὴν διὰ λέμβων, καὶ εἶναι γυμνὴ παντὸς δένδρου καλλωπιστικοῦ ἢ ὀπωροφόρου. Τὸ χαρακτηριστικόν της εἶναι ἡ κατὰ διαστήματα ὕπαρξις βραχωδῶν λακίσκων ἐντὸς τῶν ὁποίων σχηματίζεται τὸ θέρος ἅλας καλῆς ποιότητος ἀπὸ τὸ ἐξακοντιζόμενον εἰς αὐτοὺς ὕδωρ ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Ἡ ἀπόδοσις τῶν φυσικῶν αὐτῶν μικροαλυκῶν φαίνεται νὰ εἶναι ἐλαχίστη. Τοῦτο συνάγεται ἀπὸ τὴν δημοπράτησιν αὐτῶν ἡ ὁποία δὲν ἀποφέρει περισσοτέρας τῶν 150—200 δραχ. ἐτησίως. Τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν εἰσάγεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Κράτους ἀλλ' εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐγχωρίου Περιουσίας εἰς ὃ κατὰ Νόμον ὑπάγονται αἱ ἁλυκαὶ τῆς νήσου. Ἡ νησὶς παρὰ τὴν πετρώδη μικρότητά της παρουσιάζει ἕνα ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν προκαλοῦν ἐντύπωσιν. Τὸ χαρακτηριστικὸν ὅτι, παρὰ τὸ βραχῶδες της, ἔχει πηγὰς γλυκέων καὶ εὐγεύστων ὑδάτων. Εἰς αὐτὴν ἀνοίγονται ὑπὸ τῶν κατοίκων Διακοφτίου φρέατα μικροῦ βάθους ἀπὸ τὰ ὁποῖα οὗτοι ποτίζουν τὰ ζῶα των. Ἡ νησὶς σχηματίζει πρὸς τὰ Ν.Δ. αὐτῆς ἐπίπεδον καὶ ἀμμώδη ἐπιφάνειαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνευρίσκονται διάφορα κογχύλια ὡς καὶ ξύλα ποικίλης φύσεως ἐκβραζόμενα εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ προερχόμενα ἀπὸ ναυάγια πλοίων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ ἐκ μακρυνῶν ἀποστάσεων. Ἡ νησὶς εἶναι στενόμακρος. Εἶναι μήκους ἑνὸς καὶ πλέον ἴσως ναυτικοῦ ἀγγλικοῦ μιλίου, καὶ πρὸς τὸ βόρειον αὐτῆς μέρος σχηματίζει λιμὸν παρὰ τὸν ὁποῖον οἱ παλαιότεροι Κυθήριοι ἐπεπειράθησαν νὰ κατασκευάσουν λιμενοβραχίονα τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη διακρίνονται εὐκρινῶς ὑπὸ τὴν θάλασσαν, καὶ εἰς ἀπόστασιν πεντήκοντα περίπου μέτρων».

Ἡ ἔκθεσις αὐτὴ ἀπέδωκε πιστότατα καὶ μὲ πᾶσαν ἀμερόληπτον ἀντικειμενικότητα τὴν κατάστασιν τῆς νησῖδος.

Ἡ ἔκθεσις οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἀπεμακρύνθη τῆς ἀληθείας, ὡς δύναται νὰ βεβαιωθῇ ἀπὸ πάντα Κυθήριον εἴτε ξένον παραθερίσαντα εἰς τὸ Διακόφτι.

Τὴν ἔκθεσιν λοιπὸν αὐτὴν θὰ ὑπέβαλεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ εἶχε διαταχθῆ διὰ τὴν κατάρτησίν της.

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΚΑΤΟΠΙΝ

Τί συνέβη ὅμως κατόπιν, ἀξιότιμε Κύριε πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως; Ἀκούσατε:

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Πολίτης μετὰ μακροχρόνιον παραμονήν του εἰς Κύθηρα διεφθάρη. Ἀπώλεσε τὴν ὑπαλληλικήν του συνείδησιν καὶ ἀπέβη μάστιξ διὰ τοὺς κατοίκους. Τοὺς ἐξεβίαζε νὰ τοῦ προσκομίζουν χρηματικὰ καὶ ἄλλα δῶρα ὑποσχόμενος εἰς αὐτοὺς εὐνοϊκὴν μεταχείρισιν εἰς τὰς μὲ τὴν Ἐφορίαν συναλλαγάς των.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπληστία του δὲν εἶχεν ὅρια ἐνόμισεν ὅτι διὰ νὰ τὴν ἱκανοποιήσῃ δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃ τὴν εὐκαιρίαν ποὺ τοῦ παρεῖχεν ἡ εὑρισκομένη εἰς χεῖρας του ἔκθεσις περὶ τῆς νησῖδος τοῦ Διακοφτίου.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν ὅταν ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Λογοτεχνῶν εἰς Κύθηρα μετέβη εἰς τὴν Ἐφορίαν διὰ νὰ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ ἐὰν εἶχεν ἀποσταλῆ ἡ ζητηθεῖσα ἀπὸ τὴν Δ. Δημοσίων Κτημάτων ἔκθεσις, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι δὲν θὰ κατήρτιζεν εὐνοϊκὴν διὰ τὴν νησῖδα ἔκθεσιν ἐὰν δὲν ἐλάμβανεν ἕνα καλὸ χρηματικὸν δῶρον.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Λογοτεχνῶν ἠπείλησε τὸν Ἔφορον ὅτι θὰ τὸν κατήγγειλε διὰ τὸν ἐκβιασμὸν ποὺ τοῦ ἔκανε καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ ἴδια.

Τότε ὁ Ἔφορος ἐκμανεὶς ἀπὸ τὴν **ἀποτυχίαν τοῦ ἐκβιασμοῦ του ἐσκέφθη νὰ ἐκδικηθῇ διὰ τοῦτο. Καὶ ἐξεδικήθη κατὰ τὸν ἑξῆς Σατανικὸν** τρόπον:

Ἐκάλεσε τὰ δύο ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς εἶπε: «Ἡ ἔκθεσις ποὺ κάμαμε πρέπει νὰ μεταβληθῇ. Τὸ Κράτος δὲν εἰμπορεῖ νὰ ζημιώνεται ἀπὸ τὸ κέφι τοῦ καθενὸς νὰ γυρεύῃ παραχωρήσεις τῶν ἐδαφῶν του. Πρέπει νὰ πληρώσῃ. Ἂς πληρώσουν λοιπὸν καὶ οἱ Λογοτέχναι. Ἐμεῖς δὲ ποὺ ἐκπροσωποῦμεν τὸ Κράτος, ἔχωμεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ προστατεύωμε. Διὰ τοῦτο καὶ σεῖς καὶ ἐγὼ διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῶμεν ἄλλως τε καὶ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ θεωρηθῶμεν μεροληπτοῦντες εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς νησῖδος, πρέπει ν' ἀλλάξωμε τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Κράτους».

Πρὸ τῆς ἐπιχειρηματολογίας αὐτῆς τοῦ Ἐφόρου πτοηθέντες οἱ δύο ἄλλοι ὑπάλληλοι ἀνέθεσαν εἰς αὐτὸν τὴν σύνταξιν νέας ἐκθέσεως συμφώνου πρὸς τὰς ἰδικάς του ἀντιλήψεις.

Καὶ τότε ὁ Ἔφορος ἀφοῦ ἀφῆκεν ὡρισμένα τινὰ σημεῖα τῆς πρώτης ἐκθέσεως, συνέκρινε κατόπιν τὴν νησῖδα αὐθαιρέτως πρὸς μίαν ἄλλην ἔκτασιν τῶν Κυθήρων ἴσης πρὸς τὴν νησῖδα ἐκτάσεως ἥτις ἀπέδιδε κάποιον εἰσόδημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηριχθεὶς ὁ Ἔφορος, κατελόγισεν εἰς τοὺς Λογοτέχνας νὰ πληρώσουν τὸ ποσὸν τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων.

Ὑπὸ τὸ νέον λοιπὸν καὶ καταχθόνιον αὐτὸ πνεῦμα συνταχθεῖσα ἡ ἔκθεσις καὶ προσυπογραφεῖσα καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεστάλη εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

Πάντα ταῦτα ὅσα ἐδῶ ἀνέφερα δύνανται νὰ βεβαιωθοῦν ἐνόρκως καὶ σήμερον κ. πρόεδρε, ἐνώπιον οἱουδήποτε δικαστηρίου ἢ δημοσίας ἀρχῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀναφοραὶ καὶ καταγγελίαι κατὰ τοῦ Ἐφόρου αἱ ὁποῖαι εἶχον γίνει ἀπὸ διαφόρους κατοίκους τῆς νήσου μας διὰ τοὺς ἐκβιασμούς του, προεκάλεσαν τὴν ἀποστολὴν εἰς Κύθηρα ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καταγγελθέντων.

Μετὰ μακρὰν καὶ ἐπισταμένην ἀνάκρισιν ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἀπεκάλυπτε ὄχι μόνον ἐκβιαστὴν ἀλλὰ καὶ καταχραστὴν σημαντικῶν ποσῶν τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ὅστις κατόπιν τούτου συνελήφθη, παρεπέμφθη εἰς δίκην, καὶ κατεδικάσθη εἰς πενταετῆ φυλάκισιν καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Ἡ ἔκθεσις ὅμως τοῦ Ἐφόρου διὰ τὴν νησῖδα Διακοφτίου παρέμεινε καὶ ἐκρίθη ἱκανοποιητικὴ διὰ τὸ Κράτος! Γενομένη δὲ ἀπόπειρα νὰ τροποποιηθῇ ὡς περιέχουσα ὑπερβολὰς καὶ ψεύδη, ἀπεκρούσθη.

Κατόπιν τούτου τὸ ἁρμόδιον Συμβούλιον διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς νησῖδος συνελθόν, ἐνέκρινε ὁριστικῶς αὐτὴν μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν Λογοτεχνῶν νὰ καταβάλλουν εἰς τὸ Κράτος δραχμὰς ἑξήκοντα χιλιάδας πληρωτέας εἰς ἓξ ἐτησίας δόσεις.

Κατόπιν ἐξεδόθη καὶ τὸ ἐπικυροῦν τὴν παραχώρησιν, Βασ. Διάταγμα καὶ οἱ Λογοτέχναι ἐγένοντο κάτοχοι τῆς νησῖδος. Ἡ πληρωμὴ ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς ἑνὸς τόσον μεγάλου ποσοῦ πολὺ τοὺς ἀνησύχησε. Διότι οἱ Λογοτέχναι οὔτε ἑκατομμύρια διέθετον οὔτε πλούσια εἰσοδήματα ἀπὸ οὐρανοξύστας. Διὰ τοῦτο μετὰ τὴν κοινοποίησιν εἰς αὐτοὺς τῆς παραχωρήσεως τῆς νησῖδος, συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν των Συμβούλιον διὰ νὰ μελετήσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐξευρέσεως χρημάτων πρὸς πληρωμὴν τοῦ Κράτους. Καὶ τότε ἐνεφανίσθη ὁ ἀπὸ μηχανῆς Θεός. Διότι οἱ Θεοὶ ἀγαποῦν τοὺς Λογοτέχνας.

Κυθήριος εὔπορος προσεφέρθη νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Οὗτος ἐπλήρωσε τὰ ἔξοδα τῶν συμβολαίων μὲ τὸ Κράτος καὶ τὴν πρώτην δόσιν τῆς ὀφειλῆς.

Ἔκτοτε ὅμως παραμένη ἐκκρεμὴς ἕως σήμερον ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀποζημιώσεως, καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος Ἀθηνῶν πιέζει τοὺς Λογοτέχνας νὰ τὴν καταβάλλουν μετὰ τῶν τόκων ἐκ τῆς καθυστερήσεως.

Ὁ πρόεδρος τῶν Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν κ. Γ. Σταμπολῆς, ὅστις εἶναι ἀνώτερος Οἰκονομικὸς Ὑπάλληλος καὶ Διευθυντὴς τῶν Κρατικῶν Λαχείων, προσέφυγε πρὸς τὸν κ. Ἀλιπράντην Ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ βουλευτὴν Πειραιῶς καὶ νήσων, καὶ συνεπῶς καὶ τῶν Κυθήρων, παρακαλῶν ὅπως ἐξεύρῃ μίαν ἱκανοποιητικὴν λύσιν διὰ τοὺς Λογοτέχνας εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀποπληρωμῆς τῆς ὀφειλῆς των πρὸς τὸ Κράτος ἡ ὁποία προῆλθεν ἀπὸ μίαν ψευδῆ ἔκθεσιν ἑνὸς ἐκβιαστοῦ καὶ καταχραστοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἡ ἱστορία μου ποὺ μοιάζει σὰν παραμύθι ἐτελείωσε, κ. πρόεδρε. Καὶ δὲν ζητῶ ἀπὸ Σᾶς τώρα ἄλλο, παρὰ μίαν δικαίαν καὶ εὔλογον ἀποζημίωσιν διὰ τὸν κόπον ποὺ ἔκαμα νὰ τὴν γράψω.

Ζητῶ νὰ ἐνδιαφερθῆτε προσωπικῶς κ. Πρόεδρε. Καὶ ὡς ὀπαδὸς ποὺ εἶσθε καὶ ἐφαρμοστὴς τῶν ταχέων λύσεων, νὰ δώσητε καὶ τὴν λύσιν ἡ ὁποία χρειάζεται διὰ νὰ σωθοῦν τὰ Κύθηρα ἀπὸ τὸν ἀπειλοῦντα αὐτὰ οἰκονομικὸν ὄλεθρον καὶ τὴν πλήρη ἐρήμωσίν των.

Διὰ ν' ἀπαλλαγοῦν οἱ Λογοτέχναι μας τοῦ χρέους των, καὶ νὰ μὴ ἐμφανίζεται τὸ Κράτος ὡς ἄλλος ἑβραῖος Σάϋλωκ τοῦ Σαίξπηρ δι' ὀλίγα δηνάρια.

Διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ξένη διανόησις διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς νησῖδος Μακρυκυθήρας.

Καὶ τέλος νὰ κατασκευασθῇ λιμὴν εἰς τὸ Διακόφτι περὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ σχετικὴ γνώμη τοῦ διακεκριμένου λιμενολόγου καθηγητοῦ εἰς τὸ Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον κ. Δ. Πίππα.

Ὁ κ. Πίππας εἶχε κατέλθῃ εἰς Κύθηρα, συνοδείᾳ τοῦ κ. Ἀλιπράντη, πρὸς μελέτην τοῦ ἀπὸ αἰῶνος καὶ πλέον ἀπασχολοῦντος αὐτὰ λιμενικοῦ των προβλήματος, καὶ ὑπόδειξιν λύσεώς του.

Ὁ κ. καθηγητὴς μετὰ προσεκτικὴν μελέτην τῶν λιμενικῶν συνθηκῶν τῆς νήσου, κατήρτισεν ἐμπεριστατωμένην ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν καὶ παρέδωκε τὸν Μάϊον τοῦ 1959 εἰς τὸν κ. Ἀλιπράντην ἐνδιαφερόμενον ἀξιεπαίνως διὰ τὰ Κυθηραϊκὰ ζητήματα, ὅστις πάλιν ἐκοινοποίησεν αὐτὴν εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν Κυθήρων καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Κοινωφελῶν Ἔργων Ἁγίας Πελαγίας πρὸς γνῶσιν των. Εἰς τὴν ἔκθεσίν του αὐτὴν ὁ κ. Πίππας γνωματεύει τ' ἀκόλουθα:

«Οὔτε ὁ ὅρμος τῆς Ἁγίας Πελαγίας, οὔτε ὁ ὅρμος Καψαλίου εἶναι κατάλληλοι πρὸς δημιουργίαν ἀσφαλοῦς λιμένος. Μόνον τὸ Διακόφτι παρουσιάζει τὴν δυνατότητα δημιουργίας ἀσφαλοῦς λιμένος λόγῳ τῆς ἔναντι αὐτοῦ κειμένης νησῖδος».

Διατελῶ κ. Πρόεδρε μετὰ τιμῆς καὶ βαθείας ὑπολήψεως
ΠΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΙΣ

Ἡ «Φωνὴ» ὑπήκουσα εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν παλαιῶν φίλων της ἐπανεκδίδεται εἰς μίαν περίοδον οἰκονομικῆς, κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας. Μία τεραστία προσπάθεια καταβάλλεται πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις μὲ γόνιμα καὶ ἀποδοτικὰ ἀποτελέσματα ὀφειλόμενα ἀσφαλῶς εἰς τὴν θαρραλέαν ἀλλαγὴν τῶν παλαιῶν μεθόδων πολιτικῆς δράσεως καὶ διακυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ χαίρωνται ὅλοι ὅσοι εἶχον γνωρίσει τὰς ἀθλίας μεθόδους τῆς παλαιᾶς πολιτικῆς φαυλοκρατίας, καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν τῶν ὑπαλληλικῶν συνειδήσεων αἱ ὁποῖαι ἐταλαιπώρουν, τοὺς πολίτας καὶ δὲν ἐπέτρεπον εἰς αὐτοὺς νὰ ἐλπίζουν εἰς μίαν ταχεῖαν καὶ δικαίαν ἐξυπηρέτησιν τῶν δικαίων των.

Ἡ «Φωνὴ» συμμερίζεται τὴν χαρὰν διὰ τὴν τοιούτην ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος μας καὶ εὔχεται τὴν ὅσῳ τὸ δυνατὸν πλησιεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ συντελουμένου ἔργου τῆς γενικῆς ἀνορθώσεως.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ἡ «Φωνὴ» διὰ τὰ τοπικά μας ζητήματα καὶ σύμφωνα μὲ τὴν παλαιάν τακτικήν της, θὰ εἶναι καὶ ὁδηγὸς καὶ ἔλεγχος. Ὑπόσχεται δὲ ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ ἔλεγχον ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε καταβληθεισῶν ἐνεργειῶν διὰ τὸ καλὸν τάχα τῆς νήσου μας περιλαμβάνουσα εἰς αὐτὸν καὶ τὰς πράξεις προσώπων, ἐφημερίδων, συλλόγων, καὶ ἱδρυμάτων.

Ἡ «Φωνὴ» θὰ ὑπηρετήσῃ καὶ πάλιν τὴν ἀλήθειαν μὲ καθαρὸν πρόσωπον, καὶ ὄχι μὲ προσωπεῖον, καὶ μὲ λιβάνια, καὶ θυμιατήρια, καὶ ὑποκρισίες καὶ μὲ ψεύδη, καὶ μὲ ἐξοργιστικὲς πανουργίες, τὴν Ἀλήθειαν ἡ ὁποία ἐντέχνως ἀπεκρύπτετο ἀπὸ τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν μὲ κίνδυνον γελειοποιήσεώς του.

Πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ συμπολῖται οἱ ὁποῖοι δυσφοροῦν διὰ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθεν ἡ νῆσος μας καὶ ἐπιθυμοῦν τὴν ἀλλαγὴν μεθόδων διὰ τὴν βοήθειάν της. Αἱ κολακεῖαι, τὰ ψεύδη, καὶ αἱ ὑπερβολαὶ πρέπει νὰ λείψουν. Ἡ νῆσος σβύνει. Πεθαίνει τὸν βραδὺν θάνατον τῆς ἐρημώσεως, καὶ αἱ Κρατικαὶ μικροενέσεις δὲν εἶναι ἱκαναὶ νὰ τὴν τονώσουν. Χρειάζονται ριζικὰ μέτρα σωτηρίας. Καὶ περὶ τούτων θ' ἀσχοληθῶμεν εἰς τὰς στήλας μας.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Νοσοκομείου, διότι ἐξακολουθεῖ τὸ Νοσοκομεῖον νὰ εἶναι ὑπόθεσις, πρέπει νὰ λήξῃ. Διότι δὲν εἶναι παράδοξον ἂν συνεχισθῇ, νὰ εὑρεθῇ τοῦτο καμμίαν ὡραῖαν πρωΐαν μὲ κλειστὰς πύλας πρᾶγμα ποὺ θ' ἀπετέλη στίγμα διὰ τὸν τόπον μας.

Γιὰ νὰ μὴ συμβῇ λοιπὸν αὐτό, πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ διαλυθοῦν αἱ μέχρι τοῦδε πολυμελεῖς καὶ πολυτελεῖς ἐπιτροπαὶ του μετὰ τῶν γραμματέων των, νὰ καταρτισθῇ μία ὀλιγομελὴς Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν διοίκησίν του ἀπὸ ἀνθρώπους ἐγκρίτους διαμένοντας μονίμως εἰς τὴν νῆσον, νὰ ἑνοποιηθῇ ἡ περιουσία του, καὶ νὰ τεθῇ ἡ ὅλη διαχείρησις τοῦ ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν μέριμναν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας.

Ἀλλὰ περὶ τοῦ Νοσοκομείου θ' ἀσχοληθῶμεν προσεχῶς ἐκτενέστερα διότι εἶναι πολλὰ τὰ δι' αὐτό, καὶ ὁ σημερινὸς χῶρος τῆς «Φωνῆς» δὲν τὸ ἐπιτρέπει.

ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΑΛΟΓΑ

Αὐτὰ εἰς τὸ Τσιρίγο τὰ βρίσκει κανείς. Κι' ἔπειτα λένε πῶς οἱ Τσιριγῶτες δὲν εἶναι ἔξυπνοι ἄνθρωποι!

Ἡ διατυμπάνισις τῆς «ἀναδημιουργίας» τῆς νήσου ποὺ μὲ τόσην ἐπιμονὴν καὶ πανουργίαν ἐγένετο, περιέλαβε καὶ τὴν ἔκδοσιν πρὸ τριετίας ἑνὸς Βασιλικοῦ διατάγματος διὰ τοῦ ὁποίου τὰ Κύθηρα ἐκηρύχθησαν Τουριστικὴ περιφέρεια, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ξεφυτρώσουν εἰς τὸν μέσα καὶ ἔξω δῆμο δύο Τουριστικοὶ Σύλλογοι, καὶ νὰ ζημιωθῇ ἡ ὑπόληψις τῆς νήσου. Διότι οὔτε τουριστικὴ συνείδησις ἀνεπτύχθη μεταξὺ τῶν κατοίκων, οὔτε ἄλλα ὑπόβαθρα ἐδημιουργήθησαν διὰ τὴν ἄνετον διαμονὴν τῶν ξένων εἰς τὴν νῆσον. Διὰ τοῦτο ὅταν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν κατερχόμενοι εἰς Κύθηρα πλανώμενοι ἐκ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς νήσου ὡς Τουριστικῆς περιφερείας προϋποθετούσης ὅλας τὰς σχετικὰς ἀνέσεις τῆς διαβιώσεως αὐτῶν, φεύγουν καταγανακτησμένοι διότι οὔτε τουριστικὰ ξενοδοχεῖα ηὗραν οὔτε τουριστικὰ σπίτια, οὔτε κὰν ἀποχωρητήρια, οὔτε νερὰ ζεστὰ καὶ κρύα, οὔτε ὀργάνωσις τροφοδοσίας, οὔτε ἑστιατόρια ἄξια τοῦ προορισμοῦ των, οὔτε καὶ μέσα ψυχαγωγίας ἀπαραίτητα διὰ τοὺς ἐπισκέπτας ὀργανώθησαν.

Δὲν ἀρνεῖται κανεὶς τὴν προθυμίαν καὶ τὴν φιλόξενον διάθεσιν τῶν κατοίκων μας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ξένους.

Ἠθέλαμε νὰ γνωρίζαμε τί σκέπτονται τώρα αὐτοὶ ποὺ ἐσκάρωσαν τὰ πράσινα αὐτὰ ἄλογα; Δὲν ἐσκέφθησαν προφανῶς αὐτὸ ποὺ ἡ στοιχειώδης λογικὴ ὑπηγόρευε. Πρῶτα δηλαδὴ νὰ προετοιμάσουν καταλλήλως τὸ τουριστικὸν ἔδαφος καὶ κατόπιν νὰ οἰκοδομήσουν τὸν Τουρισμόν των.

Αὐτὸ θὰ ἔκανε καὶ ὁ ἁπλοϊκότερος ἄνθρωπος ποὺ θὰ ἤθελε νὰ οἰκοδομήσῃ τὸ σπιτάκι του. Πρῶτα πρῶτα θὰ εὕρισκε τὸ οἰκόπεδο, ἔπειτα ἕνα μηχανικὸ νὰ τοῦ κάνῃ τὸ σχέδιο, ὕστερα θὰ μάζευε τὸ οἰκοδομικὸ ὑλικό, κατόπιν θ' ἄνοιγε τὰ θεμέλια καὶ μετὰ ταῦτα θὰ οἰκοδομοῦσε.

Οἱ ἔξυπνοι ὅμως συμπολῖται ἐπροτίμησαν νὰ ἐξακοντίσουν «Σπούτνικ» εἰς τὰ σύννεφα γιὰ νὰ τοὺς χτίσῃ ἐκεῖ τὸ Τουριστικὸν των μεγαλεῖον!

Διευθυντὴς τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» καὶ ὑπεύθυνος *Π. Κ. Τσιτσίλιας* Μιαούλη 7 (στοά) ἐν Ἀθήναις

ΟΙ ΣΟΥΛΟΥΜΑΔΕΣ

Ἡ ἄσφαλτος εἰς τὰ Κύθηρα παίζει τὸν ρόλον τοῦ σουλουμᾶ. Ἐσκέπασαν τὰ τούρκικα καλντιρίμια τοῦ Ποταμοῦ μὲ ἄσφαλτο γιὰ νὰ τοῦ δώσουν ὄψιν πολιτισμένην. Σὰν κάτι γρῆες δηλαδὴ φιλάρεσκες ποὺ μπλαστρώνουν τὸ πρόσωπό τους μὲ σουλουμάδες καὶ ἄλλα φτιασίδια καὶ πούδρες γιὰ νὰ κρύψουν τὶς ρυτίδες των.

Ὅλα αὐτὰ καλὰ καὶ ἅγια. Ἀλλὰ πάρα μέσα τί γίνεται; Ἂν ζητήση κανεὶς νὰ βρῆ ἀνακουφιστήριο θὰ τὸν παραπέμψουν εἰς τὰ χωράφια! Ἕνα οὐρητήριον κάτωθεν τῆς πλατείας δὲν ἔχει πελάτας παρὰ κανέναν περαστικό, διότι βαριοῦνται οἱ ἄνθρωποι νὰ κατεβαίνουν τὶς σκάλες του καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι γέροι.

Ὁ Πρόεδρος Ποταμοῦ ἐγνωσμένης ἀναμφισβητήτως δραστηριότητος τί νὰ πρωτοκάμη ὁ ἄνθρωπος. Ἡ κοινότης πτωχή. Ἔσοδα ἀσήμαντα. Ἀνάγκαι μεγάλαι. Καὶ οἱ κάτοικοι δὲν συντρέχουν. Ἀπώλεσαν τὴν αἴσθησιν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Ἔγιναν ἀτομισταί. Πετοῦν τὰ σκουπίδια των ὅπου τύχει. Γεμίζουν τὶς γύρω βουκολιὲς μὲ σάπια φροῦτα τὰ ὁποῖα βγάζουν φρικώδεις ἀπόπνοιες, καὶ ἄλλοι πάλι τὰ πετοῦν κάτω τῆς Γεφύρας καὶ εἰς τὸ λαγκαδάκι της καὶ ὅποιος ξένος περάση καὶ τὰ βλέπει οἰκτείρει τὸν πολιτισμὸ τοῦ τόπου.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ποταμοῦ ἠναγκάσθη νὰ ἐπιβάλη ὀρθῶς μίαν δεκαπεντάδραχμον ἐτησίαν εἰσφορὰν κατὰ οἰκογένειαν διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς κοινοτικῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος, καὶ οἱ κάτοικοι ἐδυσφόρησαν.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς «Φωνῆς» κατὰ τῶν ἀναθυμιάσεων τοῦ ψεύδους ποὺ ἐξηπλώθησαν εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν ἀτμόσφαιραν θὰ χρειασθῆ νὰ χρησιμοποιήσωμεν παλαιότερα τινὰ δημοσιεύματα, διὰ τοῦτο θὰ τὰ ὑπενθυμίζωμεν διὰ νὰ μὴ λησμονοῦνται, καὶ διότι ἀκόμη θὰ εἶναι ἀφύπνισις δι' ὅσους ἐξακολουθοῦν νὰ διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἀπατηλοῦ ὀνείρου των ὅτι τάχα ἐδημιουργήθη ἤδη ὁ Κυθηραϊκὸς Παράδεισος!

Ἂς ὑπενθυμίσωμεν λοιπὸν πῶς εἶχεν ἀντιληφθῆ πρό τινων ἐτῶν τὴν κατάστασιν τῆς νήσου μας ὁ νῦν ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ βουλευτὴς Πειραιῶς καὶ νήσων κ. Ἀλιπράντης. Οὗτος εἰς τὸ πρὸς τοὺς Κυθηρίους ἐκλογεῖς του ἀπευθυνθὲν εὐχαριστήριον ἔλεγε τ' ἀκόλουθα:

«Πρὸς ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους ἐκλογεῖς τῶν Κυθήρων, οἵτινες ἠθέλησαν καὶ μὲ ἐτίμησαν διὰ τῆς ψήφου των, αἰσθάνομαι ἰδιαίτερα τὸ χρέος νὰ ἀπευθύνω τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχαριστίας.»

«. . . . Αἱ τιμητικαὶ ψῆφοι σας μὲ συνέδεσαν περισσότερον καὶ ἡ ΑΓΝΟΗΜΕΝΗ κατάστασις τοῦ γοητευτικοῦ τόπου σας μὲ ὑποχρεώνει διὰ μίαν «ξεχωριστὴν» στοργὴν πρὸς αὐτόν.

«Αὐτὸ τὸ χρέος τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἀγάπης μου πρὸς τὰ Κύθηρα τὸ καθιστᾶ ἐπιτακτικώτερον Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ, Ο ΜΑΡΑΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΣΤΕΝΟΧΩΡΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ Η ΤΟΠΙΚΗ ΣΑΣ ΖΩΗ.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 1-10 1952

Δημ. Ν. Ἀλιπράντης
Βουλευτὴς Πειραιῶς καὶ Νήσων

«Ἐγκατάλειψιν λοιπόν, μαρασμὸν καὶ στενόχωρον κατάστασιν» διεπίστωσεν ὁ κ. Ἀλιπράντης ὡς συνοδοὺς τῆς τοπικῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ τῶν Κυθήρων. Ἀληθὴς καὶ ἐπιγραμματικὴ εἰκὼν τῆς νήσου συγκινοῦσα καὶ ἐξεγείρουσα.

Η ΑΛΛΗ ΕΙΚΩΝ

Κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον καθ' ὃν ἐδημοσιεύοντο τ' ἀνωτέρω, ἐδημοσιεύοντο καὶ εἰς τὴ φυλλάδα τοῦ κ. Ἴσκα τ' ἀκόλουθα:

«Εἰς πεῖσμα τῶν κακῶν περιστάσεων τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ χώρα μας, τὸ Τσιρίγο ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ὕπαρξί του καὶ τὴν πρόοδόν του. Καὶ κάνει ἔργα τὰ ὁποῖα κινοῦν τὸν θαυμασμόν. Δρόμοι, σχολεῖα, νοσοκομεῖα ἄσφαλτοι, ναοί, ἀντλητικὰ μηχανήματα, λιμάνια, μῶλοι ὅλα τελειοποιοῦνται καὶ διαρρυθμίζονται.

Ἂν ρωτᾶτε καὶ γιὰ τὸν Ποταμὸ πρέπει νὰ χαίρεται κανείς! Τὴν δραστηριότητα τῆς Κοινότητος αὐτῆς συμπληρώνει, καὶ ἐν πολλοῖς ὑποκαθιστᾶ, ἕνας ἀκούραστος παράγων! Εἰς ὅλας τὰς κοινότητας παρατηρεῖται ἕνας ὀργασμὸς δράσεως ποὺ θὰ κάμη σὲ λίγο τὸ Τσιρίγο νὰ εἶναι Παράδεισος! Γι αὐτὸ καὶ ὁ Νομάρχης μας ἀγάπησε τὸ νησί μας καὶ συχνὰ πυκνὰ τὸ ἐπισκέπτεται.

«Μὲ ὅλα αὐτὰ—συνεχίζει ὁ κ. Ἴσκας—τὰ περιωρισμένης ἀλλὰ πολλῆς σκοπιμότητος ἔργα, ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ἀντιδρᾶ εἰς τὰς κακὰς περιστάσεις, καὶ εἰς πεῖσμα αὐτῶν διανοίγει εὐρεῖαν τὴν λεωφόρον πρὸς τὸ ἀσφαλὲς μέλλον του, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἀνάγκην ἀπὸ ἀνεδαφικοὺς καὶ αὐτοκλήτους Μεσσίας».

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Ἀφ' ἧς λοιπὸν ἐποχῆς ἔπαυσεν ἡ «Φωνὴ» νὰ ἐκδίδεται: «Ἡ ἐγκατάλειψις, ὁ μαρασμὸς καὶ ἡ ἀγνοημένη κατάστασις τὴν ὁποίαν εἶχε διαπιστώσει ὁ κ. Ἀλιπράντης καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἐσυνοδεύετο ἡ ζωὴ τῆς νήσου μας μετεβλήθη ὡς διὰ μαγείας μέσα σὲ λίγα χρόνια εἰς Παράδεισον ἀπὸ τὸν κ. Ἴσκα.

Ἂς ἐξετάσωμε λοιπὸν τὸ νέον αὐτὸ θαῦμα ποὺ ἔγινεν εἰς τὰ Κύθηρα εἰς τὸν αἰῶνα ποὺ ζοῦμε τῆς Ἀτομικῆς Βόμβας, καὶ ἂς δοῦμε πῶς δημιουργεῖται ἕνας Παράδεισος, καὶ ποῦ στηρίζει τὰ δυό του πόδια.

Ἕνας Παράδεισος γιὰ νὰ δημιουργηθῆ χρειάζεται ἀνθρώπους. Πολλοὺς ἀνθρώπους. Ἑκατομμύρια ἀνθρώπους. Διότι ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ δύο χέρια του εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ Παραδείσου.

Ἡ Ἀμερικὴ ἐὰν ἔγινε οἰκονομικὸ μεγαθήριο καὶ σώζει πολὺ κόσμο, τὸ ὀφείλει εἰς τοὺς ἀνθρώπους της· τοὺς πολλοὺς ἀνθρώπους της. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων της ποὺ ἀγκάλιασαν μὲ στοργὴ τὴν πλουσίαν γῆν της, τὴν ἐφίλησαν καὶ τὴν ἐκαλλιέργησαν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς των.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ τώρα μὲ τὸν Καναδάν, τὴν Αὐστραλίαν ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας χώρας τοῦ πλανήτου μας.

Κατὰ συνέπειαν ὁ Πλοῦτος τὸν ὁποῖον εἶχον θεοποιήσει οἱ ἀρχαῖοι ἕλληνες, εἶναι ὁ Παράδεισος. Ἡ πορτοφόλα τὰ λέει ὅλα, ὅπως εὐφυέστατα ἔλεγεν ἕνας ἀγγράμματος ἀλλὰ πλουτίσας εἰς τὴν Ἀμερικὴν Κεφαλλωνίτης σὲ μιά του γειτόνισσα ποὺ δὲν ἤθελε νὰ τοῦ δώση εἰς γάμον τὴ κόρη της.

Ὁ Πλοῦτος λοιπόν, αὐτὸς εἶναι ὁ Παράδεισος. Πῶς ὅμως νὰ γίνη καὶ τὸ κακόμοιρο τὸ Τσιρίγο παράδεισος ἀφοῦ οἱ ἄνθρωποί του, οἱ πολλοὶ σχετικῶς ἄνθρωποι ποὺ εἶχεν ἄλλοτε τὸ ἐγκατέλειψαν, καὶ ἐτράπησαν πρὸς τὴν Αὐστραλίαν, ποὺ εἶναι σωστὸς πράγματι Παράδεισος, ἔχει πλουσιωτάτην γῆν καὶ καλεῖ χιλιάδας ἀκόμη ἀνθρώπους νὰ τὴν καλλιεργήσουν;

Ἕνας δάσκαλος ποὺ διωρίσθη εἰς τὰ Κύθηρα, ἢ ἕνα Νοσοκομεῖον ποὺ ἐκτίσθη, ἢ ἕνα ἀγροτικὸν Ἰατρεῖον, ἢ μία μπουλτόζα, δὲν ἀποτελοῦν τὸν Παράδεισον. Εἶναι ἁπλούστατα διευκολύνσεις εἰς τοὺς καθυστερημένους καὶ ὑπαναπτύκτους ἀνθρώπους ποὺ παρέχονται ἀπὸ κάθε Κράτος ποὺ σέβεται τὸν πολιτισμόν του εἰς τοὺς ὑπηκόους του, ἢ δωρίζονται ἀπὸ κανέναν Φιλάνθρωπον Ροκφέλερ.

Ἂς ἀφίση λοιπὸν ὁ κ. Ἴσκας τὰ ψεύδη του περὶ «Κυθηραϊκῶν Παραδείσων» καὶ τῆς «ἀναδημιουργίας» των, καὶ ἂς συνεχίση νὰ θυμιατίζη μὲ τὰ λιβάνια του τοὺς «φιλτάτους» του λιποτάκτας.

ΟΙ ΚΟΛΑΦΟΙ

Ἡ «εὐρεῖα λεωφόρος τῆς ἀναδημιουργίας» τῆς ψευτοφυλλάδας ἐδέχθη ἔκτοτε σωρεῖαν κολάφων ἀπὸ τὸ Κράτος τὸ ἴδιον, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀλιπράντην, ἀπὸ τὸν λιμενολόγον καθηγητὴν κ. Πίππαν, καὶ τοὺς ξένους ποὺ ἐπισκέπτονται τὴν νῆσον μας.

Διότι κόλαφος ἀσφαλῶς εἶναι ἡ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἰς τὸ Νοσοκομεῖον μας. Κόλαφος κατὰ τῶν Κυθηρίων «ἀναδημιουργῶν» οἵτινες ἤριζον μεταξύ των, καὶ μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Μητροπολίτου μας, διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ Τριφυλλίου Κληροδοτήματος, ὥστε νὰ παραμένη ἐπὶ τριετίαν τὸ Νοσοκομεῖον ἀνίκανον νὰ ἐκπληρώση πλήρως τὸν προορισμόν του.

Διότι κόλαφος ἀσφαλῶς εἶναι ἡ κατάργησις ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας τῆς ὑφισταμένης ἀπὸ 1600 ἐτῶν Ἐπισκοπῆς τῆς νήσου μας.

Διότι κόλαφος ἀσφαλῶς εἶναι κατὰ τῶν Κυθηρίων καὶ τῶν τοπικιστικῶν ἐρίδων των ἡ ἔκθεσις τοῦ λιμενολόγου καθηγητοῦ κ. Δ. Πίππα διότι οὗτοι δὲν ἐστάθησαν ἱκανοί, εἰς ἕνα ὁλόκληρον καὶ πλέον αἰῶνα νὰ λύσουν τὸ λιμενικόν των πρόβλημα καὶ νὰ μὴ θαλασσοπνίγονται μέσα εἰς τὶς φουρτοῦνες τοῦ Μαλέα.

Διότι κόλαφος ἀσφαλῶς κατὰ τῶν Κυθηρίων ποὺ ὀνειρεύονται Τουρισμοὺς καὶ πράσινα ἄλογα, εἶναι καὶ ἡ ἔκπληξις τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ βουλευτοῦ των κ. Ἀλιπράντη καὶ ἡ ἀπορία του: «Πῶς δὲν εὑρέθη κανεὶς Κυθήριος νὰ ζητήση τὴν συνδρομήν του πρὸς ἵδρυσιν ἐν τῇ νήσῳ Τουριστικῶν ξενοδοχείων, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι, τῇ ἐνεργείᾳ του, ἐχορηγήθησαν δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Αἴγιναν, τὰς Σπέτσας καὶ ἀλλαχοῦ: Ὑποδείξατε εἰς τοὺς συμπολίτας σας, ἐτόνισεν ὁ κ. Ἀλιπράντης νὰ στραφοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἱδρύσεως ξενώνων εἰς τὰ κυριώτερα κέντρα τοῦ νησιοῦ, καὶ ἂς ἔλθουν νὰ ζητήσουν τὴν βοήθειάν μου».

Ποιὸς Τσιργώτης θὰ ζητήση ἀπὸ τὸν κ. Ἀλιπράντην βοήθειαν γιὰ τέτοια πράγματα; Οἱ κάτοικοί μας; Οἱ πλούσιοί μας; Οἱ Σύλλογοί μας;

Ἀλλ' οἱ κάτοικοι φροντίζουν πῶς νὰ ἐξοικονομήσουν τὰ μέσα νὰ τὸ στρίψουν γιὰ τὴν Αὐστράλια, καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ μένουν δὲν εἶναι ἱκανοί, οὔτε ἔχουν τὰ μέσα, οὔτε ἀνάλογον ἐκπαίδευσιν γιὰ τέτοιες τζιριτζάντζουλες.

Οἱ πλούσιοί μας; Ἀλλ' αὐτοί, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, δὲν φροντίζουν παρὰ μόνον γιὰ τοὺς μπεζαχτάδες των. Μέσα εἰς αὐτοὺς κοιμοῦνται ὕπνον νήδυμον αἱ ἀνάγκαι τῆς νήσου.

Οἱ Σύλλογοί μας; Ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ λύσι τῶν ζωτικῶν προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν νῆσον μας. Ἐνδιαφέρονται περισσότερον γιὰ μιὰ ἐκδρομὴ ἕως τὶς Κουκουβάουνες καὶ γιὰ κανένα ἀποκριάτικο γλέντι.

ΚΟΛΑΦΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰσχυροτέρους κολάφους εἶναι καὶ ἡ ἐγκατάστασις Ἀγροφυλακῆς εἰς τὰ Κύθηρα. Παλαιότερα οἱ κάτοικοι ἐσέβοντο τὰ κτήματα τῶν γειτόνων των. Ἐπειδὴ ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ αἱ ἀγροζημίαι ηὔξησαν ἠναγκάσθησαν οἱ ζημιούμενοι κάτοικοι νὰ ζητήσουν τὴν ἐγκατάστασιν Ἀγροφυλακῆς εἰς τὴν νῆσον.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἀγροφυλακῆς ἐκείνης εἶναι σύντομη. Δὲν εἶχε παρέλθει πολὺς χρόνος ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς της καὶ αἱ τιμωρίαι τῶν ἀγροζημιωτῶν ἤρχισαν ἀθρόαι νὰ ἐπιβάλλονται. Οἱ κάτοικοι τότε ἐξηγέρθησαν καὶ γιὰ νὰ διώξουν τὴν Ἀγροφυλακὴν κατηγόρησαν τοὺς Ἀγροφύλακας ὡς παρανομοῦντας. Καὶ ἡ Ἀγροφυλακὴ τῆς νήσου κατηργήθη καὶ αἱ ἀγροζημίαι ἐπανήρχισαν μὲ μεγαλυτέραν ἔντασιν.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ διήρκεσεν ἐπὶ τριάκοντα τρία ἔτη. Ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1926 μέχρι τοῦ σωτηρίου ἔτους 1959, ὁπότε ἐνεφανίσθη ἐκ νέου ἡ Ἀγροφυλακὴ εἰς τὰ Κύθηρα.

Καὶ ὁ κ. Ἴσκας ἐνθουσιασθεὶς ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό, καὶ ἀντίθετα πρὸς τὴν ἀρχήν του νὰ βλέπη ρόδινα ὅλα ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν νῆσον μας καὶ νὰ τὰ ἐκθειάζη, γράφει εἰς τὴ φυλλάδα του τ' ἀκόλουθα:

«Ἡ ἀπουσία τῆς Ἀγροφυλακῆς ἐκπληρώθη μὲ βαρὺ τίμημα ἀπὸ τὸν ἀγροτικόν μας κόσμον... Παράδειγμα γνωστότατον εἰς ὅλους τὸ θλιβερὸν φαινόμενον τῆς κατακαύσεως ἐκτάσεων ὁλοκλήρων κάθε καλοκαῖρι, εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις τῶν ὁποίων ἐσημειώθη ἡ ἀποτέφρωσις χιλιάδων ἐλαιοδένδρων, ἄλλων καρποφόρων ὡς καὶ μελισσῶν. Καὶ μόνον αὐτὴν τὴν συμφορὰν ἐὰν κατορθώσουν ν' ἀποσοβήσουν οἱ ἀγροφύλακες θὰ γίνουν ἄξιοι τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ τόπου».

Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΓΩΝ

Θαῦμα! Τριάκοντα τρία ὁλόκληρα χρόνια οἱ Τσιργώτικοι τράγοι εἶχαν καὶ αὐτοὶ Παράδεισον! Τώρα γινήκανε «συμφορὰ» γιὰ τὸν τόπο καὶ τὸν κ. Ἴσκα. Καλλὰ ξυπνητούρια!

Γιατὶ τόσα χρόνια οἱ «ἀναδημιουργοὶ» μας δὲν ἐφρόντισαν νὰ στείλουν τραγοδιδασκάλους εἰς τὰ Κύθηρα νὰ μάθουν γράμματα τοὺς τράγους γιὰ νὰ μὴ κάνουν ἀγροζημίες;

Καὶ γιατὶ δὲν ἔστειλαν καὶ μερικὲς ὑδραντλίες γιὰ νὰ σβύνουν τὶς πυρκαϊὲς «χιλιάδων ἐλαιοδένδρων, καρποφόρων δένδρων καὶ μελισσῶν» καὶ δὲν ἐφρόντισαν νὰ πείσουν τοὺς χωρικούς μας νὰ μὴ πυρπολοῦν τὴ φτωχὴ χλωρίδα τῆς νήσου μας, καὶ νὰ μὴ παρουσιάζονται ὡς βάρβαροι καὶ κακοποιοὶ τοῦ τόπου;

Ἀλλὰ ξεχάσαμε: «Τὸ Τσιρίγο κάνει ἔργα ποὺ κινοῦν τὸν θαυμασμόν»! Ὅπως γράφει ὁ κ. Ἴσκας εἰς τὴν φυλλάδα του. Καὶ βέβαια κινοῦν τὸν θαυμασμόν! Πῶς νὰ μὴ θαυμάζη κανεὶς καὶ τράγους καὶ ἐμπρηστὰς ποὺ βάλθηκαν ν' ἀποτελειώσουν τὴν καταστροφὴν τῆς νήσου καὶ τὴν ἐρήμωσιν;

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν οὔτε ἡ ὑπόληψις τοῦ τόπου ὑπελογίσθη. Διότι ὁ κάθε ξένος ποὺ μανθάνει καὶ βλέπει αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ μᾶς οἰκτείρη.

Καὶ τέλος εἶναι πολὺ περίεργον πῶς δὲν ἀποκαλεῖ καὶ τοὺς τράγους «φιλτάτους» του ὁ κ. Ἴσκας, ἀλλὰ ζητεῖ τώρα τὴν κεφαλήν των ἐπὶ πίνακι, καὶ τοὺς ἀπειλεῖ μὲ τοὺς ἀγροφύλακάς του;

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Τὸ Νοσοκομεῖον ἤρχισε λειτουργοῦν κανονικῶς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τριφύλλιον Γενικὸν Νοσοκομεῖον Κυθήρων».

Ὡς Διευθυντὴς αὐτοῦ ἐτοποθετήθη ὁ κ. Νικόλ. Κάτσας ἰατρὸς χειρουργὸς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μαιευτῆρος κ. Μαρέντη.

Ὁ κ. Κάτσας ὑπηρέτησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς Ἐπιμελητὴς τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πειραιῶς, ὡς Προϊστάμενος εἰς Ἰατρεῖον τοῦ Ι.Κ.Α. εἰς Ὑγειονομικὸν ἐπίσης Κέντρον, καὶ εἰς διάφορα Ἐπαρχιακὰ Νοσοκομεῖα.

Ἡ σύζυγός του κ. Εὐανθία Κάτσα Μπουκσούρη ἥτις εἶναι Μαία προσελήφθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ὡς προϊσταμένη ὡς καὶ ἄλλοτε ὑπηρέτησεν ὡς τοιαύτη εἰς τὸ Γενικὸν Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Πειραιῶς «Βασίλισσα Φρειδερίκη» ὡς καὶ εἰς τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον.

Εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Παθολογικῆς κλινικῆς ἐτοποθετήθη ὁ παθολόγος Ἰατρὸς κ. Δημ. Ὀλύμπιος.

Εἰς τὸ Μαιευτικὸν τμῆμα ἐτοποθετήθη καὶ ἡ διπλωματοῦχος Μαία Μαρία Μωραΐτου.

Τὸ ἐξωτερικὸν μαιευτικὸν Τμῆμα τοῦ Νοσοκομείου ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τὸν χειρουργὸν μαιευτῆρα κ. Σακελλαρόπουλον ὅστις παραμένει εἰς τὴν θέσιν του ὡς ἰατρὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου τῆς περιφερείας Ποταμοῦ.

Ὡς προσωρινὸς καὶ ἄμισθος Γραμματεὺς τοῦ Νοσοκομείου ἐτοποθετήθη ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς Οἰκονόμος Ποταμοῦ κ. Παναγιώτης Ἀνδρόνικος, ὁ τόσον ἀγαπητὸς εἰς ὅλους.

Ἀφ' ἧς ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ Νοσοκομείου ἐγένοντο ἐπιτυχῶς πέντε ἐγχειρήσεις. Δεκατέσσαρες δὲ ἀσθενεῖς κατέλαβον ἰσαρίθμους του κλίνας.

Ἡ κίνησις εἰς τὰ ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα τοῦ Νοσοκομείου ἤρχισεν ζωηροτάτη.

Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τοῦ Νοσοκομείου ἐπετεύχθη διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς αὐτὸ ἠλεκτρομηχανῆς, ἡ δὲ ἐσωτερικὴ θέρμανσις ἤρχισε καὶ αὐτὴ κανονικῶς καὶ ἐπιτυχῶς λειτουργοῦσα δι' ἀκαθάρτου πετρελαίου.

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον διωρίσθη ὡς μικροβιολόγος ἡ δεσπ. Μαίρη Κωνσταντινίδου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Κων. Κριθάρη.

ΤΑ ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ

Ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς ἐχορήγητε δραχ. ἑξήκοντα χιλιάδας (60.000) πρὸς κατασκευὴν ὑδροδεξαμενῆς ἐπὶ τῆς νησῖδος Μακρυκυθήρας πρὸς ἄρδευσιν τῶν ἐκεῖ φυτευομένων δενδρυλλίων.

ΓΙΑ Τ' ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

Ὁ μηχανικὸς τῆς Νομαρχίας κ. Σίνης μεταβαίνει κατ' αὐτὰς εἰς Ἀντικύθηρα πρὸς καταρτισμὸν μελέτης διὰ τὴν ὕδρευσιν τῆς νήσου.

ΣΚΟΠΙΜΟΙ ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ κ. Μιχαὴλ Παναγιώτου Πανάρετος ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀλιπράντη διὰ τὴν δωρεάν του τῶν ἑκατὸ χιλιάδων δραχμῶν αἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τοῦ Νοσοκομείου.

Καλὰ θὰ κάμη ὁ κ. Πανάρετος ἂν δώση ἄλλαις ἑκατὸ χιλιάδες εἰς τὴν κοινότητα Ποταμοῦ γιὰ νὰ κατασκευάση ἀποχωρητήρια, ἀφοῦ ἄλλως τε ὑπεσχέθη ὅτι δὲν ἐξήντλησε τὸ διὰ τὴν πατρίδα ἐνδιαφέρον του.

ΤΟ "ΑΓΓΕΛΟΚΑΣΤΡΟ,,

Τί εἶναι τὸ Ἀγγελόκαστρο θὰ τὸ μάθουν οἱ συμπολῖται ἀπὸ τὸ κατωτέρω χρονογράφημα τοῦ κ. Π. Παλαιολόγου εἰς τὸ «Βῆμα» τῶν Ἀθηνῶν. Ἂς τὸ προσέξουν διότι καὶ αὐτοὺς ἀφορᾷ.

ΤΟ «ΞΥΠΝΗΤΗΡΙ»

«Ἕνα ξυπνητῆρι στὴν Κόρινθο μᾶς διακόπτει τὴν ἡδύτητα τοῦ ὕπνου. Ἀδιακρισίες πού, σὲ ὧρες ἀκατάλληλες, προσγειώνουν ὅσους ἔχουν προσγειωτικὴ διάθεσι στὴν πραγματικότητα τοῦ τόπου. Γλυκὸ ποὺ ἦταν τὸ ὄνειρο...Κῦμα ὑπερπολιτισμοῦ στὸ Ἄστυ. Τὶς δεκαοχτὼ αὐλαῖες ποὺ διαθέτει ἡ πρωτεύουσα, δὲν τὶς διαθέτουν πολιτεῖες μὲ τετραπλάσιο πληθυσμὸ ἀπὸ τὸ δικό μας. Καὶ πόσες ὀθόνες, πόσα ρεσιτάλ, πόσα βερνισὰζ ἐκθέσεων... Ἄνθηση τῆς κοσμικότητας· ἐλληνοαγγλικὴ ἡ μητρική μας γλῶσσα· προχωρημένες οἱ ἰδέες μας· τριχοτόμηση τριχῶν σὲ θέματα αἰσθητικῆς· ὑψηλὴ διανόηση, πρωτοποριακὴ ποίηση, βροχὴ οἱ ἐκδόσεις. Σὲ ἀγχώδη κατάσταση οἱ ἐστὲτ μήπως μετακινηθῆ κανένα πετραδάκι τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ ἀλλοιωθῆ ἡ μορφὴ αὐτοῦ ποὺ ὀνομάζουν ἀθηναϊκὸ τοπίο. Φτωχὲς Μόσχες καὶ Λόντρες...Ποῦ νὰ δοῦν τὰ μάτια σας τόσες σχολὲς μπαλλέτου καὶ ρυθμικῆς... Ἡ τελευταία λέξη τῆς οἰκοδομικῆς στὶς πολυκατοικίες. Ξενοδοχεῖα ποὺ δὲν τὰ ὀνειρεύθηκαν ἡ Στοκχόλμη καὶ ἡ Κοπεγχάγη. Φυσικὰ καὶ πισίνες. Τρίτος σταθμὸς γιὰ τὴν κλασικὴ μουσική. Διαλέξεις μὲ βαρὺ περιεχόμενο. Σαλόνια λοντρέζικα. Λέσχες ὅπου γίνεται παιχνίδι μὲ διαφορὲς ἑκατομμυρίων. Μπουὰτ ὅπου φρακοφόροι σερβίρουν στὲκ καὶ οὐΐσκυ.

Καὶ ξαφνικά, πάνω στὴ θαλπωρὴ τῆς χειμερίας νάρκης μας, βάναυσο, χυδαῖο, πρόστυχο, βρώμικο τὸ ξυπνητῆρι. Ἕνας κουβᾶς παγωμένο νερὸ στὴν πλάτη. **«Ἀδιαφορία διὰ τὰ ἀποχωρητήρια». Τὸ τηλεφωνεῖ ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς Κορίνθου. Δὲν βρῆκες τίποτ' ἄλλο, κύριε συνάδελφε,** γιὰ νὰ καλύψης τὴν ὥρα τῆς τηλεφωνικῆς σου ἐπικοινωνίας; Ἀδιαφόρησαν, λέει, οἱ κοινότητες τῆς Κορινθίας, στὶς ὁποῖες ἀπευθύνθηκε ὁ νομάρχης τους. Ἡ φιλοδοξία του ἦταν ν' ἀντιληφθῆ ὁ κόσμος τὸν ὁποῖο κυβερνᾶ τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ χώρου ποὺ ὀνομάζουν ἀναγκαῖο. Ὀνομαστικὴ ἀνάγκη. Τίποτα πιὸ περιττὸ γιὰ τὴν ὕπαιθρο. Ἀφοῦ χτίζονται καινούργια σπίτια, ἀκόμα καὶ σχολεῖα, ποὺ δὲν περιλαμβάνουν στὰ σχέδιά τους τὴ μικρὴ γωνία. Ὁ ἥλιος φωτίζει τὶς ἡμερήσιες ἀνακουφίσεις, τὸ σεληνόφως τὶς νυχτερινές. Τὰ πουλερικά, τὰ γουρούνια καὶ τὰ κατοικίδια τρέφονται μὲ ὅσα θὰ γίνουν τροφὴ δική μας. **Κάπου-κάπου ἡ βροχὴ καθαρίζει τὰ τελούμενα.** Μοναδικὰ φαινόμενα εὐρωπαϊκῆς χώρας, ὅπου ἀποτελοῦν θέαμα καὶ διατηροῦνται στὴν ἐπιφάνεια ὅσα ἄλλοι λαοὶ ἐξαφανίζουν στὰ ἔγκατα τῆς γῆς καὶ στὸν πυθμένα τῆς θαλάσσας. Ἡ ἀρωματικὴ γραφικότητα σὲ μᾶς, Νησιά, χωριά, περιοχὲς ὁλόκληρες ποὺ ἀγνοοῦν τὸ εἶδος.

Πέρσι τὸ Κράτος ἀποφάσισε νὰ κινηθῆ. Ἑφτακόσιες πενῆντα χιλιάδες ἀποχωρητήρια στὸ πρόγραμμα. Χαιρετίσαμε τὴν ἀπόφαση. Ἴσως ὡς ἐκτέλεση τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης νὰ ἦρθε ἡ ἐνέργεια τῆς Νομαρχίας Κορινθίας. Μιὰ Νομαρχία ποὺ προσφέρεται νὰ διαθέση μακροπρόθεσμα δάνεια, γιὰ νὰ κατασκευασθοῦν οἰκιακὰ ἀνακουφιστήρια. Προηγήθηκε τὸ εἰσαγωγικὸ στάδιο. Γραπτὲς καὶ προφορικὲς ἐκκλήσεις. Ἀνασκούμπωμα τῶν δασκάλων, κήρυγμα τῶν παπάδων: Στεγάστε τὶς φυσικὲς ἀνάγκες σας. Μόνο τὰ ζῶα ἐρωτεύονται καὶ ἀνακουφίζονται στοὺς δρόμους. Ἀσχημία, βρωμιά, κίνδυνος γιὰ τὴν ὑγεία. Ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὸ δάνειο ποὺ σᾶς δίνει ἡ Νομαρχία.

Καλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Ἐνδιαφερόμενοι ὅμως δὲν ἐμφανίζονται. «Παρὰ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Νομαρχίας καὶ τὰς συνεχεῖς ἐκκλήσεις τῶν δημοδιδασκάλων καὶ τῶν ἱερέων, οἱ κάτοικοι παραμένουν ἀδιάφοροι». Καὶ προσθέτει χαρακτηριστικὰ ὁ ἀνταποκριτής: «Εἰς τὸ χωρίον Ἀγγελόκαστρον, ἀπὸ τὰ γραφικώτερα τῆς περιφερείας μας, ἐπὶ 1.100 κατοίκων, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι στεροῦνται ἀποχωρητηρίων, αἴτησιν ὑπέβαλε μόνον ὁ δημοδιδάσκαλος τοῦ χωρίου»!

Δὲν ἀμφιβάλλουμε γιὰ τὴν γραφικότητα τοῦ Ἀγγελοκάστρου. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ ὁ Τουρισμός, γιὰ νὰ ἐπιστήση τὴν προσοχὴ τῶν ξένων, τὸ σημειώνει μὲ λατινικοὺς χαρακτῆρες: Angelokastron. Μᾶς κάνει μόνο ἐντύπωση πῶς ὁ κ. Φωκᾶς, ἐπιμελὴς καὶ στὸ διαφημιστικὸ τομέα, δὲν περιέλαβε τὸ Angelokastron. του στὸ τουριστικὸ ὑλικό. «Ἐπισκεφθῆτε τὴ χώρα ὅπου οἱ ἄγγελοι τῶν Κάστρων ἀνασηκώνουν τὰ λευκά τους φτερὰ καί, ὄρθιοι ἢ συμπτυσσόμενοι, παρὰ τοὺς κορμοὺς τῆς ἐλαίας καὶ τῆς λεμονέας λιπαίνουν τὴν γῆν τῶν πατέρων τους». Καλλιτεχνικὰ σκίτσα, ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὶς κατανυκτικὲς στιγμές, θὰ ἐτόνωναν τὸ κείμενο.

Ἀλλὰ τὸ θέμα δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα ποὺ σηκώνουν ἀστεῖα. Κλασικὸ δεῖγμα ὑποαναπτύξεως. Ὄχι δὲ οἰκονομικῆς αὐτὴ τὴ φορά. Ὅταν βρισκόμαστε σὲ τέτοιο σημεῖο «λιτότητας», ὥστε οὔτε τὸ ἀναγκαῖο νὰ μᾶς εἶναι ἀναγκαῖο, τὸ λιγώτερο ποὺ ἔχουμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ἐκδηλώνουμε κάποια φειδὼ στὴν ἔπαρση καὶ στὴν ἐπίδειξη πολιτιστικῆς στάθμης. Στὴ φειδὼ μᾶς καλεῖ τὸ ξυπνητῆρι τῆς Κορινθίας».

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ ἐκδότης τῆς Τρούθ γράφει εἰς αὐτὴν ὅτι: «τὸ καλύτερο πρᾶγμα εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ ὑγεία».

—Τί νὰ ἔπαθεν ἄραγε ὁ συμπαθὴς Δικολάβος; Μήπως ἀρρώστησε; Περαστικὰ τοῦ εὐχόμεθα.

—Οἱ Σίφνιοι, πληὸ ἔξυπνοι ἀπὸ τοὺς Τσιργῶτες ἔκαμαν ἐκεῖνο ποὺ κάνουν τώρα οἱ Αἰγινῆται καὶ οἱ Σπετσιῶτες.

—Τὰ ἐργαστήρια εἰς τὰ ὁποῖα ἔφτιαναν τὰ περίφημα τσουκάλια των, τὰ μετέτρεψαν εἰς Τουριστικοὺς ξενῶνας.

«—Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται». Αὐτὸ ἐφαρμόζεται εἰς τὰ Κύθηρα.

—Οἱ ἀσφαλτοστρωταὶ τοῦ δρόμου Ποταμοῦ—Χώρας ἔκριναν καλὸν νὰ πάρουν ὅλες τὶς πέτρες τῶν τοίχων καὶ ν' ἀφήσουν τὰ χωράφια καὶ τ' ἀμπέλια ξέφραγα.

—Ἀπὸ ποίους πῆραν τὴν ἄδειαν; Ἀλλ' αὐτὸ συμβαίνει ὅταν δὲν ὑπάρχει ἐποπτεία καὶ ἔλεγχος.

—Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας προτίθεται ν' ἀνεγείρη Μητροπολιτικὸν ναὸν εἰς τὴ Χώρα.

—Ἡ πρόθεσις ἁγία πρὸ τούτου ὅμως πρέπει νὰ βαφτίση Χριστιανοὺς τοὺς Χωραΐτες:

—Τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Φωνῆς» θὰ περιέχει ἐνδιαφέροντα νέα γιὰ τὴν νῆσον μας.

Π. ΜΑΓΟΝΕΖΟΥ

ΤΟ ΔΙΑΚΟΦΤΙ

Τῆς Χώρας ἡ πολιτικὴ
τὴ νῆσο ἔχει κάψει
καὶ τὶς καρδιὲς τῶν Τσιργωτῶν
μαῦρες τὶς ἔχει βάψει.

Ἀπὸ τὸ νησὶ τοῦ Διακοφτιοῦ
δὲν εἶν' ἄλλοῦ λιμάνι,
κι' ἂς μὴ τὸ θέλει ὁ Ποταμὸς
κι' ἂς σκοῦν οἱ Ποπολάνοι.

Αὐτὴ νε ἡ ἀλήθεια
κι' ὅτινος δὲν ἀρέσει,
στὰ φρύδια τῆς Παληόχωρας
ἂς πάη γιὰ νὰ πέση.

Τὴ θέσι τοῦ Διακοφτιοῦ
ἔχει προικίσει ἡ φύσι
τῆς νήσου τὰ προβλήματα
ὅλα γιὰ νὰ τὰ λύση.

Εἰς τὸ νησὶ τοῦ Διακοφτιοῦ
παλάτια θὰ χτιστοῦνε
ποὺ οἱ πόρτες τους διάπλατα
εἰς ὅλους θ' ἀνοιχτοῦνε
γιὰ νὰ σκορπίσουν φῶς χαρὰ
ποὺ τόσοι λαχταροῦνε.

Κι' ἔτσι εἰς τὴ πατρίδα μας
νέα ζωὴ θ' ἀρχίση
ποὺ καὶ τὴ μετανάστευσι
μπορεῖ νὰ σταματήση.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Ἐμμαν. Βρ. Στέλλιος καὶ ἡ δεσπ. Ἐρωφύλλη Σταύρου Μπαβέα ἠρραβωνίσθησαν ἐν Ποταμῷ.

Γεννήσεις

Ἡ κ. Γεωργία Βρεττοῦ Μαυρομμάτη ἔτεκεν εἰς Πιτσινάδες ἄρρεν.

Θάνατοι

Εἰς Πετροῦνι ἀπεβίωσεν ὁ Ἀναστάσιος Μηνᾶ Σουρῆς ἐτῶν 74.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΑΥΡΙΔΗ
ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 33
Τηλ. 524-057
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 11
Τηλ. 621-489